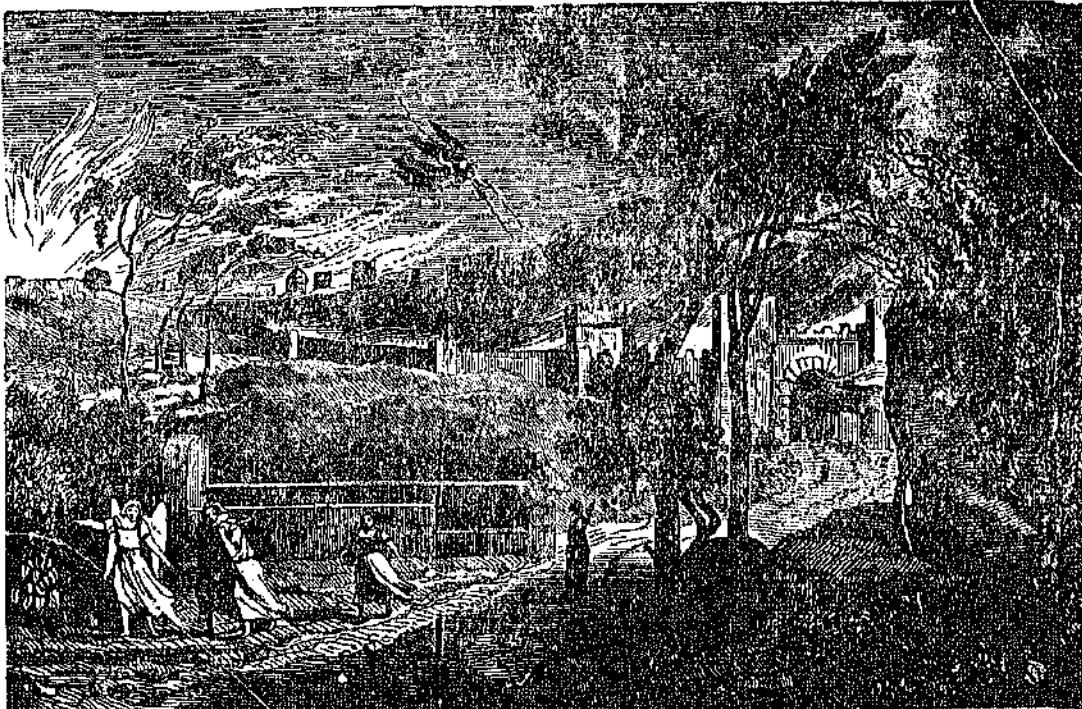

θυντά, εἴναι συνεκπόστατον, λογικώτατον, ἀκαταμάχητον, καὶ θαρραλέως προκαλῶ καὶ τὸν σοφώτερον μεταξὺ τῶν αὐθέντων νὰ τὸ ἀναιρέσῃ.

Δέχθητε παρακαλῶ, Κύριε Διαεύθυντά, τὰς ἐπανελημμένας διαβεβιώσεις τῆς ἑταῖρασμένης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μου.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΝ ΣΩΑΜΟΝ.
· Καὶ Κύριος ἔβρεκεν ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορφα θείον καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, (ἐν αἷς κατώκει ἐν αὐταῖς Λώτ) καὶ πᾶσαν περιοχόν, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ πάντα τὸ ἄνατελλοντα ἐκ τῆς γῆς. · Γεν. Κεφ. 10'.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Τίς Ἐλλην, δικωσούν μεριμνῶν περὶ τῆς δόξης τῆς^χ εἰς τὰ γόνιμα ἰδάσθη νὰ βλάσταντον βλέπει πάλιν πατρίδος του, ἀγνοεῖ δὲ μία τῶν Ἐλληνίδων Μουσῶν, ἡ Ἀγγελικὴ Πάλλη δὲ Ἰωαννίνων, ζῶσα πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἔκει νυμφεύθεια, μετανομάσθη Βαρθολομαίη; Ἐκεῖ, δυτικοῦ διὰ τὴν Ἐλλάδα, εἰς Ἰταλίδα φωνὴν ἔχει τὰς ἀρμονίας τῆς παιητικῆς τῆς χαρδίας, καὶ αἱ δύονται, αἴτινες θάλλουσι διὰ τὸν στέφανόν της ἐν

ταῖς ἀρχαῖς τῆς ἀρχαῖς της, τῆς πρότον τὸν

τὸν θεόν τοῦ Ηδράτου καὶ τῶν Αθηνῶν τῆς Ήμέρας, αὐτῆς δικαίωμα κεκτημένης, τὴν ζηλοτυπίαν. Πρὸς εἰς τὴν γῆν τῆς Αθωνίας ἡκολούθησας, ὡς Μαΐσα, τὴν ἔξοχον ταύτην Κορίνθαν δ. Κ. Α. Ρ. Ραγκαβής,

κρή τῶν ἐσχάτων ἐν Ἰταλίᾳ ουρβάνων, εἶχεν ἀπειλήνεις τούς; ἀκολούθους στίχους. Δημοσιεύμενος ἦν αὐτούς, δύπλα λάθοντας στορμήν νὰ δοξάσῃ

τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Βρούτοι, καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαραθῶνος, τὴν προσεχῶν ψυλλαδίων μετάφρασιν τῆς ὥρας τοῦ καὶ τὴν φωλεάν σου πλέξει εἰς τὰ πάτριά σου δάση.

τῆς ἀποτίθεσεως, ἡ τεμαχίων, ἡ ἵσως καὶ τοῦ διοδίου τῶν δραμάτων τῆς, ἀπίνα εἰστὸν οἱ πρώτεστοι τίτλοι τῆς δόξης της. Πρέπει νὰ δομολογήσωμεν δὲ τις τὴν ἀρχαίαν ποίησιν τῆς δεῖξον πάλιν ἀναζωσαν· μεταξὺ εὐτὸν διερέχει ἡ Σύρρασσην, τῶσιν θαυμαστέρα, καθ' ἕπον ὅδος γεγραμμένη Γαλλιστὶ, εἰς γλώσσαν δηλαδή οὔτε γενιθλίου, οὔτε κανὸν θετὴν τῆς ποιητρίας, ἐν τούτοις εἰς τὰ πλείστα μέρη ἀναπολεῖ τὴν καλλιέστερι τοῦ Λαραστίνου καὶ τοῦ Ραχίνα.

Πρὸς τὴν Κυρταρή Ἀγγελικήν Βαρθολομαίου, τὸ γένος Πάλλη.

Μὲ τὴν αἵμα ποτισθεῖσα εἰς τυραννοκτόνον πάλην ἀπὸ πῦρ ἐλευθερίας, ἡ κατοίκη μας ἴθεμάνθη,

· Α. Ρ. Ραγκαβής.

ΦΥΛΛ. 8

ΤΟΜ. A.

Η ΠΑΝΔΩΡΑ.

Ο ΑΓΙΕΙΤΟΣ ΤΟΥ ΜΟΡΕΟΥ.

Διηγήμα. υπό Α. Ρ. Ρ.

· Ιδε φυλλ. 7ο.

Διὰ τοῦτο ἀνεγάρησα ἀπὸ τὴν Βούργωνταν διὰ τὰ Παρίσια, καὶ ἐρίσατα κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Ακεδίαιμονα.

— Πάδε! ἐπράξας τοῦτο! Άλλα τὰ Παρίσια δὲν απέγονοις ἀπὸ τὴν Σαμπλίτην δονούτεχει η Ακεδίαιμον, εἰπε μετ' ἐκστάτεως ὁ Βιλλαρδουνός.

— Βεβαίως δρι, ἀπήντησε γελῶν ὁ Ραιμόνδος. Δικαπέντε δριος ἡ εἰκόσιν ἡμέραι, μικρολογία! Επειτα εἰς τὰ Παρίσια πόσος καιρὸς μ. ἐγρειάστηστο δις τὴν ἐπικράτειάν του δρι, δις μαθητής δεδιωγμένος, διλλὰ μετὰ πομπῆς καὶ δόξης. Ή πρότασις ἐνεκρίθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ; διλλ' ἡ ἐκτέλεσις ἀπήτει χρήματα. Μετὰ τοῦ συνήθους μου ζήλου, παρὰ νὰ τὰ εἴρη διλλος, ἐπρότειναν ἀπειλῶν ἐγώ εἰς Παρίσια καὶ νὰ προμηθεύσω. Άλλ' ήτον ἀνάγκη νὰ μάθη καὶ ἡ τρίηση τὰς δριτῶν χιλιάδεων ὑπέρκυρα.

— Νομίζεις;

— Δέν ἀμφιβάλλω. Αγ ἐπιστρέψω μὲ γειράς κεχέως καὶ δοφαλῶς. Τίνα νὰ πέμψω δὲν εἴχου, οὔτε εἰς κάνενα ἔχω ἐμπιστοσύνην δονην εἰς ἐμὲ τὸν ίδιον. Φυλλ. 8.

βλέμματος του, ἀλλὰ μόλις ἔκηρδυθη ἡ νίκη ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ προτῷη μετά τύφου προκλητικῶς διηνεκῆς τοῦ ἀγέπταλος; Ροβέρτος δὲ Τρέμουλας, Βαρόνος τῆς Χαλανδρίτικης, διει, γέτεων κακὸς καὶ φίλερις, ἔτυξεν χύθη εἰς τῆς Ἀνης τὸ πρόσωπον. Η μάχη ἔμεινεν σύνθητης τῆς Τρεμούλαις τὴν ὑψηλὴν σκοπιὰν ἐπ' αὐτὸς πολλὴν ὥστε ισόβροκος, διότι δὲ Γωλτιέρος ἐδεῖξεν δὲ σχεδὸν τὰς πόλας τῶν Καλαβρῶν. Ἀλλὰ τὴν διάρροιαν καὶ αὐτοῦ ἐπακείωσεν ἡ ἀλερύθητος τέχνη τοῦ Καλαβριτικοῦ· τοὺς μεγάλην εὐχαριστησιν τῶν θεωμάνων, δοσὶ ἐγγόριον τοῦ μὲν τὴν ἀγέρωχον καὶ πόδες κυτῶν, δὲ Βαρόνος τῆς Μάνης ἐλλινε βασίως εὑπὸς ὅπως καταφέρῃ καὶ τὸν Γωλτιέρου πληγήν.

Διεδέχθη δὲ τὸν Τρέμουλαν Ἰωάννης δὲ Νεῦλης, δὲ οἵτις ἐμελλε νὰ περιτώσῃ τὴν πάλην, ἀλλ' αὐτὸς διὰ κατέχων τῆς Μάνης τὰ πετρώδη στενά, καὶ ἐκ τοῦ πατέρειας στροφῆς τοῦ σώματος ὡς ἔγχειος τὸν διόρυγητρον τῆς Πασσαΐας πολεμῶν καὶ συνέχων τοὺς Σλαβούς. Ἀλλ' εὖτος, ἀφ' οὗ προσέη τρία βίηματα, βλέπων τὸν αὐτίπιλον τοῦ ἀσθματίνοντα ἐπὶ ἑκατὸν διπλῆς δυσκόλου του νίκης, χωρὶς ὡς εἶχε δικαίωμα, νὰ θελήσῃ νὰ ὀφεληθῇ ἀπὸ τὴν περίστασιν ταῦτην, κατεβίβασεν εὐγενῶς τὴν λόγχην του, καὶ περιέμενεν ἕως οὗ δὲ Ράσολ συνέληθη. Απὸ τὴν μηράν δὲ ταῦτην ὀφεληθεὶς διακόπη καὶ δὲ Πετραλείφας ὅπως τείνῃ διέλγον τὰ γεγρακότα του μέλη, ἡ γέρθη, καὶ ἐξῆλθε τοῦ θεωρείου τοῦ Τοπογράφου, ἀντὸς δὲ, διὰ τῆς γειρᾶς εὐχαριστῶν τὸν ἐπευφημοῦντα λαδὸν, ἐπροχώρησεν διπλασίας, παρακολουθῶν αὐτὸν δὲ ἄκρου τοῦ δρβαλμοῦ, εἰδένεν δὲ ταῦτα τὰ βλέμματα δὲν ἔσταν ἔστραμμένα.

Ο ἄρδη ἔκστασην μένοντας βραχίων τοῦ Ράσολ ἀέδωκε ταχέως εἰς τὴν ἀκμῆτα βάθμην τοῦ βαρόνου τῆς Μάνης, τραχεῖαν ὡς τοὺς βράχους, ἐφ' ὃν ἐγκυμόνετο. Κατ' αὐτοῦ τέλος προσύρθησεν δὲ σχάτος τεταγμένος ἐπιπήτης, δὲ Γωλτιέρος. Ἄν δὲ πάσα η προσταύματα δέσμους ὑπὸ πτέρυγα καταγίδας ἤγερθη ἐξ ἐλου τοῦ

πλήθους, καὶ δὲ Γωλτιέρος, σραφεὶς πρὸς τὸν ἐπιπήτην, προσωπεῖόν του, ἡ νὰ φέρῃ ἑμβλημα ἀποδεικνύνον δὲ περιέρεινεν ἐπὶ μιαν στιγμήν. Ἀλλὰ βλέπων αὐτὸν εὐγενῆς πρὸς εὐγενεῖς παρατάττεται. Ἀλλ' ἔγιο νόσοι ἐμεινεν ἀλίνητος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου, ἐπληγὼν τὸν ἔχων, διασφυγῶν τὴν νεκρωθεῖσάν της χείρα, ἐκυλίσθη ἐπὶ τῆς ἀμμού. Συγχρόνως δὲ μέλας ἐπότης, στραφεὶς πρὸς τὸ θεωρεῖον, ἐφάνη ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἀτενίζων αὐτὸν, ἀλλ' ἀντὶς, ὡς εἶχε δικιώματα, νὰ λάθῃ ἀπὸ τὴν γῆν τοῦ θριαμβοῦ του τὸ βραβεῖον, ἐστρέψε τοὺς χαλινοὺς, καὶ ἐξώμησε τοῦ σταδίου χωρὶς οὐδεὶς νὰ ἀξένηῃ τόπον ἦλθε καὶ ποὺ ἀπήρχετο.

Οἱ ἵπποικοι νόμοι, εἴπεν, ἀναγκάζουσι τὸν βομβαῖ, ἐπιπήτη, τὴν εὐχήν σου καὶ εἰρί τοιμος! ἐπεπτῆν δὲ τοὺς εἰτέρχεται εἰς τὸ στάδιον γὰρ ὑψώσῃ τὸ

Καὶ τὴν λόγχην προτείνας, ἔκινηθη κατ' αὐτοῦ.

Η συνάντησίς των ἔκινητος διαφόρως τῶν θεατῶν τὰ αἰσθήματα. Ποτὲ δὲ Γωλτιέρος δὲν ἀνέπτυξε περιστέραν χάριν εἰς τὰς κινήσεις, περιτσούρην εὐκαμψίαν εἰς τὰς στροφάς· ἐφίνετο δὲν ἐντεγνον θατούλαις καὶ τεταργαμένος. Τὰ συμβάντα τῆς τρίποντος περισφέρε τὸν ἐπικόνιον του καὶ αὐτὸν εἰς τὰς σφράγιδας εἰχον γίνει γνωστά εἰς δῆμη τὴν Αλεξανδρίαν καὶ η ἐμράνισις τοῦ μέλανος ἴππων, καὶ ἡ ἡττα τοῦ Γωλτιέρου, καὶ η λειπαθυμία τῆς Ανης διαφόρως ἐλέγοντο καὶ ἐμεγαλοποιοῦντο, ὡς τὸν θυματήρα. Ο μέλας δὲ πεπότης, ἐκ τοῦ θωματού, δέ τοι πρώτων βημάτων του ἐδεῖχθη τοσούτον ἀμφιθήτης ἢ Ανά, ἔξπευσεν.

Ἄλλοι δέ τοι περιστέραν χάριν φέρει καὶ ἀλλων τὴν ἀγανάκτητον δὲτι ἀποιοῦταις ἀπόλυτης πρόσωπος τοῦ αἰτιαζούσης.

Άλλ' ἂν εἰλεπεν ἀπό τὸν μυστηριώδη τοῦτον ἀγωνιστὴν ἡ ἐμυήκης κομψότης καὶ ἐμπειρία, μετ' οὐδών θελήσεων, ὡς η μὲν τὸ καθῆκον καὶ τὴν εὐγένη πολὺ ἐφάνη δὲτι ἀνεπλήρουσαν αὐτὴν διὰ σιδηρᾶς μυνῶν εἰς τὸν δυνάμεων καὶ δὲτι διεπερτάτης ἀνθρέας. Αντὶ ν' ἀντικρούσει τὸν πεποτεῖον προσβολῆς τοῦ Γωλτιέρου δὲτι ἐγκύρουν του, η δὲ τὸν ἀνεγκατίτες, τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὶ πικρότερον αἰσθημα σύμβουλον ἔχουσα. Άλλα, μετὰ παραδόξου ταχύτητος, καὶ ἡγανέτεο νὰ παλαίσῃ μετ' αὐτοῦ στήθος πρὸς στήθος, συνειδῶς ἐπιστρέψεις εἰς αὐτὴν, τέλος ἐπορεύη πρὸς τὸν θρόνον τοῦ ἀνθρέας εἰς δέσμοντο θως νὰ ἀπίση, τῆς τέχνης δημιουργούς τῆς Ἑλλάδος, ὃν εὐρέ καθήμενον εἰς τὸν κηπὸν του ὑπὸ μεγάλην πορτακιλλέων μετὰ τῆς ἐκγράφου του.

Ο Χαμάρετος εἰσῆλθε σούδαρος, καὶ σχεδὸν ἀγριωτός. Άλλ' ὅταν, ὡς ἀκούσιως, ὑψώσας τοὺς διφλαμοὺς εἰδὲν ὡχρὰ τὰ χεῖλα τῆς νέας, τοὺς διφλαμοὺς αὐτῆς ἐρυθρούς, καὶ τὸ μέτωπόν της ὡς πιεζόμενον ὑπὸ τῆς δδύνης, ἡ τραχύτης του θρόνου μάχεται, βίπτεται λυσαδῶς νὰ εὔρῃ τὸ διεύθυντο τοῦ θρόνου παραπλήσιας πτήτης, οὐτω καὶ δὲλύθη εἰς οἰλον, καὶ πλησιάτας πρὸς τὸν Πετραλείφαν, υπετραύλεσε δὲτι ἡρούσε τῆς Αγνης τὴν αὐθέντευ, καὶ ἡλε νὰ ἐρευνήῃ περὶ αὐτῆς.

Η Ανά τὸν εὐχαρίστησε δὲτι ἐδέσμητος. — Συνήλθε μὲν, εἴπεν δέρων, ἀλλὰ πάσχει ἀκόμη. Παραδόξον ἐντύπων ἀπετέλεσεν ἐπὶ αὐτῆς η παρουσία τοῦ μέλανος ἐκείνου ιππότου,

— Τοῦ μέλανος ιππότου! ἀέραζεν δὲ Χαμάρετος ξενιζόμενος. — Οχι, εἴπεν η Ανά. Σᾶς βεβαιῶ δὲτι η θερμότης τῆς ήμέρας...

— Διόλου, μέλαθεν δὲ Πετραλείφας. Εγείρεται μὲν ἀπό τὸ θεωρεῖον τοῦ Τοπογράφου, καὶ η Ανά εἴπεσε λειπούμησασ εἰς τὰς χείρας Ισαβέλλας, τῆς γυναικὸς τοῦ Βίλλαρδουνου, δὲ δέργυροις στέφανος, δὲ ἐκράτει ἔποιμον, δέσμως τὸν προσφέρεις εἰς τὸν νικητήν, διασφυγῶν τὴν νεκρωθεῖσάν της χείρα, ἐκυλίσθη ἐπὶ τῆς ἀμμού. Συγχρόνως δὲ μέλας ἐπότης, στραφεὶς πρὸς τὸ θεωρεῖον, ἐφάνη ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἀτενίζων αὐτὸν, ἀλλ' ἀντὶς, ὡς εἶχε δικιώματα, νὰ λάθῃ ἀπὸ τὴν γῆν τοῦ θριαμβοῦ του τὸ βραβεῖον, ἐστρέψε τοὺς χαλινοὺς, καὶ ἐξώμησε τοῦ σταδίου χωρὶς οὐδεὶς νὰ ἀξένηῃ τόπον ἦλθε καὶ ποὺ ἀπήρχετο.

Ούτως δὲ τοῦ θεωρείου εἰτέρηται εἰς τὸ στάδιον γὰρ ὑψώσῃ τὸν βομβαῖ, ἐπιπήτη, τὴν εὐχήν σου καὶ εἰρί τοιμος! Καὶ τὴν λόγχην προτείνας, ἔκινηθη κατ' αὐτοῦ.

— Οχι, εἴπεν η Ανά. Σᾶς βεβαιῶ δὲτι η θερμότης τῆς ήμέρας...

— Διόλου, μέλαθεν δὲ Πετραλείφας. Εγείρεται μὲν ἀπό τὸ θεωρεῖον τοῦ Τοπογράφου, καὶ η Ανά εἴπεν δέ τοι περιστρέψεις εἰς τὰς κινήσεις, περιτσούρην εὐκαμψίαν εἰς τὰς στροφάς· ἐφίνετο δὲτι τεταργαμένος. Τὰ συμβάντα τῆς τρίποντος περισφέρε τὸν ἐπικόνιον του καὶ αὐτὸν εἰς τὰς σφράγιδας εἰχον γίνει γνωστά εἰς δῆμη τὴν Αλεξανδρίαν καὶ η λειπαθυμία τῆς Ανης διαφόρως ἐλέγοντο καὶ ἐμεγαλοποιοῦντο, ὡς τὸν θυματήρα. Ο μέλας δὲ πεπότης, ἐκ τοῦ θωματού, δέ τοι πρώτων βημάτων του ἐδεῖχθη τοσούτον ἀμφιθήτης ἢ Ανά, ἔξπευσεν.

— Αι ἀνέλαθεν! εἴπεν η Ανά ἐρυθριώδες θέσης. — Αμέσως δὲ τοῦ θωματού τοῦ μέλανος έκείνου τοῦ πεποτεῖον προσβολῆς τοῦ Γωλτιέρου, οἱ δέ την Αναν, δέσμως τοῦ πεποτεῖον προσβολῆς τοῦ Γωλτιέρου, εἰς τὸν κηπὸν του ὑπὸ μεγάλην πορτακιλλέων μετά της θερμότητος της γυναικείας της ήμέρας...

η δια τὸν διάδοχον τῆς Πελοποννήσου. Οὐτούτη οὖν
τοῦ τὸν Γοδεφρεῖδον, ἀν ἔμενεν δὲ Βιλλαρδουίνος, Οὐτούτη
φυσῇ τὸν Ροβέρτον, ἀν ἐλθεὶ δὲ Ροβέρτος.

Θά ἐλθῃ, ἀπήντησεν δὲ Νόνυος, παράφορος ἀπέρωτα.

— Κατευδόν λοιπὸν, εἶπεν δὲ Πετραλέιφας. Τοι
συμφέροντα τοῦ αθέντου σου ἐνακοίθενται εἰς τὴν
φύσην καὶ τὴν ἐπιδειξίστηθαν.

— Κατ δ ψευδοποιηθύ φέγγωστος

— 'Ἐν δὲ ἐνταῦθα ταῦτα ἐλέγοντο, τὴν αὐτὴν συχεδῶν ὥραν, ὅταν δὲ Βιλλαρδουΐνος, ἐπιστρέψας εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνά του, ἔξεπλάγη ἦδων ἡμιωμένον εἰς τὴν καθέδραν ἐμπρός τοῦ γραφείου του καὶ στεγνόρειον φέγγοντα, ἀνθρώπον βασιστόφορον. Ἀλλὰ γελάσας μετὰ δλίγον, ἔθεσε βαρέων τὴν χειρά του εἰς τὸν ὄμρον τοῦ κοιμωμένου· οὗτος δὲ ἀνεπιδημεῖ, καὶ τρίψας τοὺς δρθαλμούς,

— Αἱ ἔχεις δίκαιου, ἐξοχῶτας, εἶπε· Γλοκύτερος εἴναι δὲ ὅπνος εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Βαβλοῦ τοῦ Μωρέως, πάρετος ἡ ὄδοιστοςί της ἐπιστροφῆς εἰς Γαλλίου

Αυτος ενια ο λαμπρότερος ἐπικήσιος λόγος του Ροβέρτου Ηλή^η και είκε τους λόγους τούτους αυτὸς οὗτος ὁ ἀνὴρ ὃς ἔγραψε 1846. διάθετος.

— Τώρα, ἀπεκρίθη δὲ Ραιμόνδος· Πρίν τοῦ μεσονυκτικού ἐμελλεν δὲ Νόννος ν' ἀναγωρήσῃ· καὶ ἐπειδὴ ἀνέλαβε τὴν δαπάνην μου, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μὲ περιμένην.

— Είναι άληθες! "Τπάγε λοιπόν, γατή, ἐπίστρεψε... τοῦ κόσμου τούτου ηώσαν τὰ δάκρυά των μὲ τὴν εὐγνώμονα τοῦ πέντος εὐλόγους γατή της." — Τοῦ

— Πάχαριτώ. Αλλά πρίν μπάγω ἔχω ἀνάγκην
μιᾶς ἐπιστολῆς.

τε ἔθνος μέγα δέν απέβαλε πολίτην για ὑπερέσχη

— Ήρός τὸν Δούκας τῆς Βενετίας. Εἶναι μέγας μᾶλλον ἀφωνιώμενος εἰς αὐτὸν καὶ διοσχερέστερον αὐθέντης, καὶ ἐπιβυμῷ νὰ τὸν γνωρίσω.

— Επειδεις στι μ ειναι αφωτιωμένος. Και τι γαστιν, την γεγναιότητα, τη διάνοιαν, την Σωήν αν-
θέλεις να λέγη ή έπιστολή ; τού. Ο Ροβέρτος Πηλ δικήξειν ἀφ' ἄς ἐπογῆς εἰσῆλ-

γη. Στις κοινές υπερβολές μου, αν ξυπνήσω να λέω εις τα δημόσια πράγματα μέχρι της ταλευταίας μέρους μάκρινος δι κατ' έσχον δημόσιος ἄνθρωπος,

— Ο Βιλλαρδουνίος ἐσφιγή την χείρα τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ μετά την αποκρυψία της πατρίδος αὐτοῦ. Μήνας δύο περὶ τοῦ θανάτου του είχεν την οπίστημα σύντομην ζωήν, διότι ήταν βούλη, ἀπονέμουσα τις αὐτὸν

— Κατευδίου, τῷ εἶπε σχεδὸν μὲ τὰς αὐτὰς τὰς πύλας τῆς την ἡμέρας τοῦ Οινάτου αὐτοῦ διέτι τὴν ἡμέραν ταῦτα.

την πρώτην ταυτήν εξελίξειν αστήρις ή φωνή το-
σεύτον ή βουλή ή το συνειδισμένη, ἐπει πεντάκοντα δῆμο
περίπου ἔτη, νά ἐγκέρισα τοῦ κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ιησοῦ

(ἀκολουθεῖ.)

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΠΠΑ. (1)
(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

“Αποτίθέμενος τὴν ἔξουσίαν, οὐδὲν αὐτηρῷ ἐπι-

συνάπτεῖται μέρος τῆς ζωῆς τῆς, μέρος τῆς οὐράνου τῆς, διέτι αὐτὸς ἦτο, καθὼς λέγουσιν αἱ Ἀγγλοὶ, διά-
γας βουλευτής. Η διοικητὴ καὶ αὐτὸς ἦσαν ουρ-
φαίες καὶ ἀπ’ ἄλληλων ἀδιάσπαστοι. Πρὸς εἶνοιν

РОВЕРТОΣ ПРА. (1)

(*'Eκ τοῦ Παλλικοῦ.*)

„Αποτιθέμενος την έξουσίαν, θέλω αντηρώς ἐπι-
τικηδή διόδο πολλῶν ἐντίμων ἀνθρώπων, Θλιβομένων
ἐκ πεποιθήσεως βαθύς διὰ τὴν διάλυσιν τῶν πολιτι-
κῶν κομμάτων, Θλιβομένων διὰ τὴν διάλυσιν ταῦτην
ὅτι ἔνεκα συμφερόντων, ἀλλὰ διάτι πρεσβεύουστε. Ω-
σι θρηγετ τὸν ἀτριψόδηκτον θάρατον τοῦ μεγίστου
τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τῆς παρούσης ἐποχῆς, ἐρο-
σαμεν πρέπονταν δώσωμεν εἰς τοὺς δραγγώντας ἡ-
μῶν βιογραφίαν αὐτοῖς μητρούς τούς τοις ταῖς

(1) Σημ. τῶν Σορτί. Καθ' ἡρ στιγμὴν ἡ Ἀγρίλα, καὶ εἰκόπορομένη τὰ εἰλάτα, ἡ Εὐφράτη ἀπα-

τῶν, παραιτούμενος τοῦ ὑπουργείου εἶχεν ἀποφανθῆ διὰ θέλει ζῆσει καὶ ἀποθάνει εἰς τὴν βουλὴν τῶν καινοτήτων· οὐδέ ποτε δὲ θέλεις δεγχθῆ τιμᾶς ἀλλὰς, δυναμένας νὰ ἀποχωρίσωσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀγαπητοῦ ἔκεινον συνεδρίου, ἐν ᾧ τοσοῦτον ηὐδοχίμει καὶ ἔσχυεν. Οἱ ιδιωτικός του βίος ἦτο τὸ πρωτότυπον τῆς χρηστότητος καὶ ἀγαθοεργίας, ἀλλὰ μικρὸν ἐπέγειρε τόπον ἐν τῇ βιογραφίᾳ αὐτοῦ· τὸν ἀληθῆ αὐτοῦ βίον ἀποτελοῦσιν ἡ δημοσιότης, τὰ κοινὰ πράγματα, ἡ κυβέρνησις, ἡ διαχείρεσις τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν βουλῶν· διότι ἔψευτεν, ήδη ληστεῖ καὶ ἀπεθανεῖ ἐν τῷ σταδίῳ τῶν δημοσίων πραγμάτων. Ἐπὶ τούτῳ ἐπαιδεύθη, ἐπὶ τούτῳ ἡλικιώθη. Οἱ πατήρ του ἀνέθρεψεν αὐτὸν ἐκ γενετῆς διὰ νὰ τὸν καταστήσῃ ἄνδρα πολιτικόν· καὶ ἔθετο αὐτὸν ὑπὸ τῆς σκέπην του ιδίου δυνατοῦ, ἥη δητος ἀξιολόγου, ἐπειτα δὲ ὑπὸ τὴν σκέπην ἀπάντων τῶν τότε ἐπιφανῶν ἀνδρῶν τῆς Τορούχης αερίδος, τοῦ Περσεούλου, τοῦ ἀλέρδου Καστλερήγου, τοῦ λόρδου Ἐλδωνος, τοῦ λόρδου Λιουερπούλου, τοῦ δουκὸς Οὐδελλιγκτῶνος· ἐπὶ δὲ πᾶσιν ἀφίέρωσεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν χάριν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ μεγάλου Πίττ, τοῦ διοικοῦ ἐλάττους.

Ο Ροβέρτος Πήλ ήτον υιός νηματουργού. Ο πατέρης αυτοῦ, δικαίουτης τοῦ δινόματος καὶ τῆς περιουσίας του, ἐνέβαλεν ἔχωντὸν εἰς τὴν βιομηχανίαν, καθὼν στεγμὴν αὐτῷ, διὰ τὴν εἰςαγωγὴν τῶν μηχανῶν, λαβεῖ γηγεντώδην ἀνάπτυξιν· εἶχε δὲ εἰς τὰ ἔργοστά
πά του μηρίους καὶ πεντακισχιλίους ἑργάτας, ἐκδήνους κατ' ἓτος, ἀπὸ τῶν προσόντων τῆς βιομηχανίας του, ἐν ἑκκατομμύριον φράγκων εἰς τὸ δημόσιον ταμείον
καὶ, ἀποθανὼν ἐν ἔτει 1830, κατέλιπεν 60 ἑκατομμύριάν
φράγκων περιουσίαν. Ήτο δὲ ἀντί της βουλῆς
ῶν Κοινωνίων τὸ στήριγμα καὶ διοικητής τοῦ
Ιττίτ· καὶ, γενομένης ἐν ἔτει 1798 συνδρομῇ, ἐνικῆς
πά τὸν κατὰ τῆς Γαλλίας πόλεμον, ἔδωκε 250,000
ορόγυνα.

Ο Ροβέρτος Πήλ έγεννήθη το 1783 είς έπουλινα πλησίον τῆς παρά τὴν Μαγκεστρίαν κειμένης διλεως Βύρως. Ανατραφεὶς υπ' ὄψιν τοῦ πατρὸς, ἐ-έμφθη ἔπειτα εἰς τὸ ἐν Αρρόσου (Harrow) γυμνά-
σιον, ὃπου συνεκμαθήτευσε μετὰ τοῦ ἐγδόκου ποιητοῦ Λάρδου Βύρωνος, διτικού μετέπειτα εἶπε περὶ αὐτοῦ, εἰς τὰ ἀπαρνημονεύματά του τὰ ἔξης. «Ο Πήλ ἐ-
ώκεν φέιποτε καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ εἰς τοὺς ομμαθητάς του ἐλπίδας χρηστάς, τὰς δόποις δὲν ἔ-
ειτεν. Ως πρὸς τὴν κλασικὴν ἐκπαίδευσιν, ητο πο-
ὺ ἀνώτερος μου κατὰ δὲ τὴν ἀκαγγελίαν καὶ τὴν
ειρονομίαν, ἥμην τούλαχιστον ἴσος αὐτοῦ. Οταν
ηγράμμενα τοῦ γυμνασίου, ἐγὼ πάντοτε ἡμάρτανον
κατὰ τι, αὐτὸς ποτέ ἐν τῷ γυμνασίῳ, αὐτὸς πάντοτε
ζευρεῖ τὸ μάθημά του, ἐγὼ σπανίως· οταν διωράς τὸ
ζευρα, τὸ ἡκευρα ἐπίσης σχεδὸν καλῶς. Ως πρὸς τὴν
εινακήν παιδείαν, τὴν ἴστορίαν κλπ. νοοῦτω, διτικη
ώτερος αὐτοῦ.»

Πέπειθαν τοῦ ἐν Ἀρρεσιφ γυμνασίου, δὲ Ρωβέρτος ἦν ὁ πατήρ. Οἱ γέρων Ρωβέρτος Πήλιος ὢν ἀλητεύη, πρὸς τελείωσιν τῶν σπουδῶν ἀντοῦ, εἰς προείπομεν, δικαδός τυφλός τοῦ Πίτταρ δὲ Πίττας ἦν Ὁξεινώ παγκεπιστήμιον· ηδοχοίμησε δὲ ἐγκαῦθα ἐκεῖνος, δοτις, ἐν τῷ μεγάλῳ αὐτοῦ κατὰ τὸν Νεπομύρων καὶ ἔκτοτε ἀνεδείχθη ἀξιος τῆς τιμῆς, τὴν λέοντος ἀγῶνι, εὗρε δημιουργῆσε τῇ Ἀγγλίᾳ πό-

ρους ἀπροσδοκήτους διε τῆς νομίμου κυρώσεως τοῦ τῆσεώς του ἦτον, ὅτι ἴθεώρει τὸν Κάνιγγα ὑπόχαρτον αἵματος. Γῇ 1812, δὲ Κύριος Ὀργαρός εἶχεν ὑποβάλει περὶ τῆς ἐποικιλήψεως τῶν χρημάτων πληρωμῶν πρόστασιν, τὴν ὁποίαν ὁ νεός Πρῆστρος βουλῆ.

« Οι λόγοι, δι' οὓς παρηγήθην, είναι ἀπλούστατα σὶ ἔξης: ἐπὶ ὅκτωκαθιδεκά ἑτη, ἀφ' οὗ κατῆλθοι εἰς τὸν δημαρχεῖον βίου, διετέλεστα ἀντιπολιτευόμενος ἐπικυρώνως καὶ ὄλογχερῶς; ἀν καὶ μετρίως καὶ συνταγματικῶς, εἰς τὴν αὐξησην τῶν προνομίων τῶν καθολικῶν. Ή αντιπολιτευόσις μου ἐστηρίζετο εἰς ἀρχάς... Δέν ήδυνάμην ἀρα νὰ ἔξακολουθήσω συμπράττων μετά υπουργέτου, τὸ ὅποιον ἐνθύμιζον ὑπόχρεων νὰ υποστηρίξῃ τὰς αξιώσεις τῶν Καθολικῶν. »

Ταῦτα ἐγένετο 1827. Δέν παρέργεται ἔτος, καὶ δ

οχών ἀλλοίων, μεν δὲ τοιαῦται ἐπῆλθον ἄλλαι, μετέβαλος τὰς περὶ χωρονομίσματος καὶ ἀργυρού ιδέας αὐτοῦ καὶ τὴν διάπολην τοῦ Απριλίου αὐτὸς καθικεύειν τὴν βούλην τὸ ιούνιού σεδίον τὸ ἐπιτάξον τὴν ἐπανάληψιν τῶν γηραιτακῶν πληρωμῶν. Γενομένης δέ τῆς περὶ τούτου συζητήσεως, ὑπηρίξετο καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς ιδίας γνώμης καὶ τὴν ἀντίστασιν τοῦ πάτρος; Καὶ Ἀγαγάκομαι, εἶπε, ν' ἀντεπρέξω εἰς ἔκουσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξ παιδικῆς ἡλικίας φέποτε ὑπῆκουσα εὐλαβῶς καὶ τὴν δοκοῖν φέποτε θελούσε βασιθῇ. Τὸ δικαιολόγημά μου εἶναι, διτὶ μέγα εἴμαι ἐπιτετραμμένος δημόσιον καθῆκον καὶ διτὶ, οἰκδήκοτε καὶ διτὶ φίλον τὰ ίδια αἰσθήματά μου, δρέσλω νὰ μὴ παρατητῶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθῆκοντος τούτου... Δὲν ἐντέρεπομαι δὲ νὰ δρολογήσω, διτὶ, διτὲ ἔχειροτονήθην μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, εἶχον ίδεας δίως διαφόρους τῶν σημερινῶν ίδεων μου ἄλλὰ ἔδρευσα ἐπὶ τῆς ἐπιτροπῆς ταῦτη ἔχων σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ λησμονήω ἀπάντα τὸ προηγούμενα φρονήματά μου καὶ τὴν φῆρον, τὴν δοκοίαν εἶχον δώσει περὶ τοῦ δυτικεύμενου τούτου πρὸ τίνων ἐνιστῶν | Ήπειρος δέσμαρεν τοὺς λόγους τούτους, διότι γερακηρίζουσι θαυματούς ἀπάντα τὸν βίον τοῦ Ροβέρτου Πήλ καὶ ἐπινελθόντας πολλάκις ὑπ' αὐτοῦ.

Ούτω, μετά τινας ένιστος, τῷ 1821, βλέπουμεν τούτου.

τὸν ἄνδρα δραστηρίως καταπολεμοῦντα τὴν ισοπολιτείαν τῶν Καθολικῶν. Γῷ 1822, γενέμενος ὑπουργός τῶν Καιστερικῶν καταπολεμεῖ αὐτήν πάλιν κατὰ τοῦ Κάπιγρας καὶ τῆς φιλελευθερωτέρας μερίδας τοῦ ὑπουργείου. Σημειωτόν δὲ ἐν παρόδῳ, διτι, ἐπὶ ταύτης αὐτοῦ τῆς ὑπουργίας, ἐπήγαγεν εἰς τὴν ποινικὴν νομοθεσίαν τῆς⁴ Αγγλίας μεταφέρρυμψεις, ἐνεκά τῶν δικαίων ἀπάντα τὸ κόρματα ὠμολόγησαν αὐτῷ χάριτάς ἀναμφισβήτητος. Γῷ 1827, ὁ θάνατος τοῦ Λόρδου Λισερπούλου ἐπιφέρει τὴν δικλυσίαν τοῦ δικούργειου, γίνεται δὲ πρωθυπουργὸς δὲ Κάπιγρα, καὶ πρώτη αὐτοῦ πρᾶξις ήτο νὰ φέρῃ εἰς τὸν Βιρραφε δὲ εἰς τὸν δούκα Οὐελλιγκτώνα·

· Σᾶς ἀπέδειξε, ἐπειζω, διτι οὐδεμία τακτὸς νεο-ημένη αἰσχύνη ἔνεκα τῶν προηγουμένων φρονημάτων μου, οὐδέτες φόβος τοῦ νὰ καταριθθῶ ὡς ἀνακόλουθος, δὲν θέλει μὲν ἀποτρέψει τοῦ νὰ ἀναλάβω τὴν ἐπιβάλλουσάν μοι μερίδα τῆς εὐθύης ἐν τῷ παρόντι κινδύνῳ. Είμαι δὲ ἔτοιμος νὰ διπούσθω εἰς πάσαν θυσίαν διὰ νὰ διποτηρίζω τὴν γνώμην τὴν ἔντασθε δικτύου θαρραλέως ἐκφερομένην. διτι, τολμῶντες τὴν δριτοτικὴν βύθισιν τῶν καθολικῶν ζητήματος, κινδυνεύομεν πολὺ διλγώτεροι ἢ ἀρίστοντες τὸ ζήτημα εἴναι, διλοτον καὶ αἰσιόδολον.

βασιλέα τὴν παρατησιν ἐπτὰ τῶν συγάδεσφων αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ τοῦ Πήλη καὶ τοῦ Λόρδου Οὐελλίγκτωνος. Οἱ ἔγχοροι τοῦ Πήλη κατηγόροσαν αὐτὸν φεύγοτα, διι τὸ πρέσβειάν τους συναμοσίᾳν τινὰ κατὰ τοῦ Κάννηγος, ὃντος τότε ἐν ἀχριῇ τῆς χαριστήτης καὶ προσφιλεστάτης αὐτοῦ εὐφυμασ· καὶ οὐδέποτε συνέχωρησαν εἰς αὐτὸν τὴν πρᾶξιν ταῦτην. Ἀλλ' δ λόγος τὸν ὄποιον αὐτὸς δ Πήλη ἔδωκε περὶ τῆς παρα-

νης, εἶναι μέχρι τοῦτο ὁ τῶν κυριωτέρων δικαιώματων. Ωτὸς ἐκεῖτο ὁ ἀνὴρ οὗτος εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς παρούσης γενεᾶς καὶ εἰς τὴν σέβην; τῶν μεταγενετιέρων οὐδὲ ἔξεδέσπειρε τὸν τρόπον καθ' ὃν διενήργηε τὴν πρᾶξιν ταῦτην, εἰμὴ μόνον, διὰ νὰ κατατητώμεν ἐκδηλοτέρους τοὺς ιδιάζοντας χαρακτήρας τοῦ ἐπιφανοῦς τούτου ἀνδρός. Οἱ Ροδερτος Πτελὴ δὲν ἦτον ἄνθρωπος ἀρχινής οὐδὲ συνελάμβανεν, οὐδὲ ἐπραττέ τι ἐκ τῶν προτείων πολλάκι; δὲν διέκρινε καὶ δὲν ὑπερασπίζετο τὸ δίκαιον εἰμὴ καθ' ἣν καὶ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ· ἀλλὰ ἂς; βῆτωρ καὶ ὁς κόμματάρχης οὐδέποτε διέπρεψεν ὅσον ἐν τῷ σταδίῳ, τὸ δρόποιο, διέτρεξεν. ἀπὸ τοῦ 1832 μέχρι τοῦ 1841, ἀπὸ τοῦ περὶ τῆς μεταρρύθμισεως τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων νόμου μέχρι τῆς θριαμβευτικῆς εἰς τὴν ἔρουσίν επανόδου αὐτοῦ. Οἱ Λόρδος Ιωάννης Ρούσσελλ, ἀνθρωπος παρὰ πάντα ἄλλου ἐπιτηδειότερος νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ τελοῦτον εἶδος τῆς παληῆς, ἀκέδιδε χθὲς ἀλόγη εἰς τὸν περικλεῖ αὐτοῦ ἀντίκαλον τὸν δίκαιον ἐπαινεῖν, εἰπών

α' Ας μὲν ἐπιτραπῇ νὰ ἀνακαλέσεται ἐνταῦθα περίσσοδυ τινὰ τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ βίου εἰς τὴν ὅποιαν δὲν ἀποδίδεται ἵνως ἀποχρώσα δικαιούνη, τὴν ἀπὸ τοῦ 1832 μέχρι τοῦ 1841 διελύθησαν. Μετά τοὺς ἀγῶνας τῆς περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου συζητήσεως, φόβος ἤτο κακῶς οἱ καταπολεμήσαντες τὸν νόμον τοῦ παρατήσωσιν ὑπὸ ἀκηδίας καὶ ἀδυνίας τὰ κεινὰ πράγματα, καὶ, ἐκλιπόντων οὕτω ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ σταδίου τῶν κυριωτέρων τῆς ταξεως προμάχων, διάγκαλινωτος διαπληκτισμὸς τῶν φρονημάτων καὶ τῶν ταξεων φέρη εἰς κίνδυνον τὴν πατρίδα. Οἱ Ροδέρτος Ηὔηλ εἶναι δὲ ἀνθρώπος δι προλαβῶν τὸ δυστύχημα τοῦτο. "Αν καὶ κατεπολέμησε τὸν ἐκλογικὸν νόμον, ἐνητένιεν δῆμως γενναῖος πρὸς τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὅποιας εὑρίσκετο, ἐπεκαλέσατο τὴν ψῆφον τοῦ ἔνοντος ὑπὲρ τῶν ἀργών, τῶν δοπίων διετέλεσεν εὖ-

Αλλ' οὐδέ τέτοιο διηγήσεως ἀμίγητον τὴν τέχνην τοῦ νάρα μαντεύει τὰς μεγάλας κρίσεις καὶ νάρα προλαμβάνει αὐτάς· διὸ δὲ μαλισταὶ ἔδωκε τούτου ἀποδεῖξιν λαμπτράν, πρῶτον, ὅτε διειρήγησε τὴν τῆς στολῆς, ὥπερ οὐ πρότερον, τοιούτην μάντην, τοιούτην γλωττὸς προστάτην, ἐπανήγαγε τὴν ἀρμονίαν εἰς τὰς διαφόρους ἔχουσίας; τοῦ Κράτους· καὶ δὲν ἐδίστασε νάρα καταφύγη εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀποδημίαν, ὥπερ οὐ πρότερον.

Ιστοπολιτείας πρᾶξιν εἰς αὐτό τὸ χεῖλος. τῆς Γαλλικῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1830 ἔτους, καὶ ἐπειτα δὲ διέπραξε τὴν ἐμπορικὴν αὐτοῦ μεταρρύθμισιν ἐν αὐτῇ τῇ πτυχμονῇ τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1848. Λίξ ἔμφοτέρας τὰς περιστάσεις ταύτας, εἰμποροῦμεν θαρράλειος νὰ εἰπωμεν, διτὶ ἔσωσε τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀπὸ ἀνατροπῆς ἀναποδράτου. διότι φαντασθῆται τῷδε τῷδε εἰς ποιάν κατάστασιν ἥθελεν εὑρεθῆ ἡ Ἑγγλία, ἐνν, συγχρόνως μὲ τὸ ἵπελθότι τότε μέγα περὶ τῇ ἐπεκτάσεως καὶ διορθώσεως τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων κίνημα, ἐξερήγηντο πρὸς τούτοις ἡ ἑκαντάστασις τῆς Πολωνίας καὶ τῶν καθολικῶν! Οἱ ἄπο

νῆς ἐπαναστάτεως προκυψάσαν κυβέρνησιν. Ο Ροΐδης τούτην είχε πάρει τότε εἰς τὴν λαμπρότεραν περίοδον τοῦ καθαρῶς πολιτικοῦ καὶ βουλευτικοῦ αὐτοῦ βίου, περούδουν πικρότερως διατίθουν τὰς ὁπαίς της σημαντικότερην.

του μεν, περίσσοις οὐδὲν ήσαν σκαπέοι, της όποιας
ή μηδέν θέλει ἔξαλειφθῆ πολὺ ταχύτερος τῆς μηδι-
μης τῶν πράξεων αὐτοῦ. Βεβαίως δὲ Ροθέρτος Πτλ
ἀγεδείχθη κατ' ἔξοχὴν μέγας; διὰ τῆς κυβερνήσεως
πάντων δοῖ, ὃς ὁ λόρδος Ιωάννης Ρούσσελλ, ἀνε-
τράφησεν ἐν τῇ μεγάλῃ βουλευτικῇ σχολῇ καὶ ἐν τοῖς
ἀρχαῖς; βουλευτικαῖς παραδόσεσιν. Ἐπειογένης δὲ

εἰς ἔτοις δέκα, καὶ διτά μάλιστα ἵως πρέπει νὰ θαυ-
μάσουμεν παρά τῷ Ροβέρτῳ Πήλῃ τῆς ἐποχῆς ταύ-
της, εἶναι ή υπόμονή μὲν την δποίαν ἀνέβαλε νὰ κα-
ταλάβῃ τὴν ἑξουσίαν πρὸιν η ή ἑξουσία ἐλῇ πρὸς
αὐτὸν. Δέτι ὁμοίουμεν δὲ εἰμήν ἐν παρόδῳ περὶ τοῦ
ἐν ἔτει 1835 συντέθουμεν αὐτοῦ ὑπουργείου, ὃτε δια-
σίλεις καὶ διδοξικούς Οὐελλιγκτώνων μετεπέμψαντο αὐτὸν
ἐκ Ρώμης. Ὁ Πήλη ἐδέχθη τότε τὴν ἀρχὴν
ἄκουων, καὶ, ἀν ὑπέρτη ἐπὶ τινας μῆνας ἀγῶνα λαμπρὸν
ἀμφι καὶ ἀπεργιακότα, ἐπραξεῖ τοῦτο σύχι διὰ γὰ δια-
φυλάκη τὴν ἑξουσίαν, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ νὰ λάβῃ
δικαιώματα καὶ προρρήν νὰ διαταλπίσῃ τὰ νέα τοῦ
κόμματος τοὺς φρονήματα, καὶ νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ,
αὐτοὺς εἰπεῖ, εἰς τὸν τόπον, ἐν τῷ νεῳ αὐτοῦ συγ-
ματι. Τινόντι, ἐν ἔτει 1835, δίλλο οὐδὲν ἐπράξει η
νὰ συντάξῃ τὸ συντηρητικὸν αὐτοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος
πρόγραμμα: ἔξηλθε δὲ τῆς ἀρχῆς δεκάκις ἴσχυ-
ρότερος η ὅτε μίζηλνε διότι αἱ ἐκλογαὶ προσένεμαν
αὐτῷ ὑπὲρ τὰς ἔκατον φύρους, καὶ ἐπειτα ἥρεστο ἐκ
νέου, μᾶλλον δὲ ἔχρολούμησε τὸ ἔργον αὐτοῦ μετὰ
διενοτέρας ἔτι δραστηριότητος καὶ εὐγλωττίας. Η-
μέρα τῇ ἡμέρᾳ ἀπέσπα ἔνα ἔνα λίθον τοῦ ὑπουργοῦ
καὶ οἰκοδομήματος, καταφέρων τὰς πληγὰς αὐτοῦ
βραδείας μὲν, ἀσφαλεῖς δὲ, μέχρις οὐ ἐπήγαγε τὴν
τελευταῖνα καὶ καιρόν, καὶ εἰσήλασεν εἰς τὴν ἀκρό-
πολιν τῆς ἀρχῆς, ἐν Θριαμβῷ, ὃς δειπνήτης καὶ κύριος.
λαῖς λέξειν, η ἐλευθερία τοῦ ἐμποροῦ. Η μνήμη
τῶν μεγάλων τούτων ἔργων εἶναι παροῦσα ἔτι εἰς
ὅλα τὰ πνεύματα: καὶ, διὰ γὰ ἐκτιμήσιμων ἐνταῦθα
δεδύτως τὰ κατορθώματα ἑκένα, ἐπερπετε νὰ ἐκβέσω-
μεν ὄπαταν τὴν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς γρόνοις ἀγγλι-
κὴν ἱστορίαν. Τὸ δινομα τοῦ Πήλη εἶναι συνδεδεμέ-
νον μετ ἀντῆς ἀδιασπάστως καὶ λάμπει ἐν αὐτῇ,
γράμμασι χρυσοῖς κεκοστημένον, ἀτινα, τοῦ καιροῦ
προϊόντος, μέλλουν νὰ φεγγοβολῆσσων ἔτι μᾶλλον,
διότι η εἰρηνικὴ μεταβολὴ, η ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἑκεί-
νου ὑπουργοῦ διαπραχθεῖσα, τῷρα μᾶλλος ἐκβάλλει τοὺς
πρώτους αἰτής βλαστούς. Προεθετέον, ὃτι καὶ πάλιν
τὸ προσίσθημα, ἀν διχεὶ ἡ πρόνοια, τοῦ Ροβέρτου Πήλη
ὑπῆρξε μεγαλοφυίας ἐνάμιλλον διότι εἶναι ἀναμφι-
σθῆτητον, καὶ δι λόρδος Ιωάννης Ροῦσελ χθές ἀκόμη
τὸ ἐξήρυπτε γεγωνοίᾳ τῇ φωνῇ, ὃτι η Ἀγγλία δὲν
διέφυγε τὴν γενικὴν ἀνατροπὴν τὴν ἀνακυκλώσαν τὴν
Εὐρωπὴν σύμπασσην, ἐν ἔτει 1848. εἰμή γάρις εἰς
τὰς πρὸ μικροῦ ὑπὸ τοῦ Ροβέρτου Πήλη καταρθείσ-
τας τολμηρὰς μεταρρυθμίσεις. Βάν ὁ ἄρτος δὲν ἀπέ-
βινεν ἐγκάριως εὐθηγότερος, ἐν τὸ βίος ἐν γένει δέν
ἀπέβαινεν ἐγκάριως εὐθηγότερος, ἐν δι λόρδος δὲν εἴχε
τὴν συναίσθησιν, διτὶ οἱ κυβερνῶντες ἔξεπλήρωσαν τὸ
καθῆκον αὐτῶν πρὸς τοὺς κυβερνῶντας, εἰς τὴν
Ἀγγλίαν θύελεν ἴσως συμβῇ ἐκρηκτὶς δροσία τῆς ἡ-
πειρωτικῆς. Βάν, ἐν καιρῷ τῆς κοινῆς πυρκαϊάς, ἡ

Εἰσῆλασε δὲ ἐλαυνόμενος καὶ φερόμενος ὑπὸ πλειονάριας ὁμοίας μὲν πλειονοψήριαν, τὴν ὅποιαν εἶχον λάβει οἱ Οὐλγοὶ μετὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον. Ἀμφιβούλαιοι δὲ ἀντιτάθησαν, εἰς ἐλευθέρως πολιτευόμενον τόπον, τοσοῦτον μέγεθος δυνάμεως συνεπυκνώθη εἰς χεῖρας ἐνὸς καὶ μόνου ἀνδρός· διότι ἦτο μόνος, μόνος διενοεῖτο, μόνος ἀπεράσιζε, μόνος ἔπραττε φίλοι καὶ ἔχθροι ἐθεώρουν αὐτὸν ὡς αἰνιγμα. ἀλλὰ σίγημα ἐλπίδων μεστόν· τὸ ἔνος ἐπίστευεν εἰς αὐτοῦ μεγαλη ἐταρίπια, η προργανωμένως συγκροτημένα οἰα να ἐπιτύχῃ. τὴν κατάργησιν τοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν φόρου, δὲν ὑπῆρχε διαλειμμένη δι' αὐτὸ τοῦτο, διτι ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ, τὸ δημιδες τοῦτο Παρλαμέντον ἥθελεν ἀκοθῇ ἑστία ἐπαναστατική, ἵκανη γὰ δώσῃ παντάπαιων ἀλλην ἔκβασιν εἰς τὰ δύλαγωγικὰ κινήματα, τὰ δοκοὶ ἐγένοντο μὲν καὶ ἐν Λονδίνῳ, ἀλλ' ἀπέτυχον καθὼ διπορεύοντα διπλά της συντιωτέρας καὶ πολυαριθμοτέρας τοῦ ἔνοντος μερίδος.

τὸν καὶ ἀγράπτο κεχρήδος ἀπὸ τῶν χειλέων τους καὶ δὲν ἔξευρε μὲν τέ ἐπερπετε, γα τὸ ἐλπίση ἀπὸ αὐτοῦ, ἀλλ ὅμως ἤλπιζε πολλά. Τὸ τακτεῖον ἦτο κενὸν καὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἔβυθικετο εἰς τὸ βάραλφον τῆς χρεωκόπιας. Αἱ πηγαὶ τοῦ εἰειδήρατος εἶχον ἔσαντληθεύ ἐγραιάζετο νὰ κτυπήσῃ τὸν ἔησδυ βράχον ἢα ἔδος μαγικὴ, ἵνα ἀναβλύσῃ ἀπὸ αὐτοῦ δικρουνός του πλούτου. Τρέψαντι αἱ κατά τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πράξεις τοῦ Ροβέρτου Πήλη μετέγουστι θαυματοποίες τινδυ, διδίτι ἔξεντε τὰ βουλεύματά του ἐξ ἐφδου, ἐν εἰδεὶ ἀποκαλύψεως, μὴ δισκοινῶν αὐτῷ προηγουμένως οὐδὲ 'Αλλ' δ' Ροβέρτος Πήλη δὲν ἔξεπλήρωσε τὰ μεγάλα ταῦτα ἔργα, τὰ τοσοῦτον περιποιήσαντα αὐτῷ κλέος, εἰμὴ θυτιάζων καὶ αὐδίς τὸ κόμμα καὶ τοὺς σίλους του. Εἴπομεν, διτε εἰείλαστεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῆς ἀρχῆς ὡς δεσπότης καὶ κύριος· τιράντι τὸ μέγα ἐκείνο συντηρητικὸν κόμμα, τὸ δόπον μετὰ κόρων καὶ μόχιων συνήθροιστε, συνηρμολόγησε, συνέπηξε, τὸ μετεγειρίθη ἐπείτα ὡς ἔργον τῶν χειρῶν του, ὡς εἰημά του. Καὶ δεκατίαν μὲν ἡγωνίσθη νὰ τὸ κατασκευάσῃ, θύραυσε δὲ καὶ διετοκρίτεσσεν αὐτὸ δικέρος μᾶ. 'Εχτοτε κόμμα αὐτοῦ ὑπῆρξε τὸ θύνος.

εις τοὺς φίλους. Ἐπροσιμάτατο δὲ διὰ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς περιουσίας φόρου, φόρου ἐπικρατήσαντος ἀλλοτε ἐν τοῖς δεινοτέροις καιροῖς τῶν Εὐρωπαϊκῶν πολέμων καὶ ἡδη μισθοτάτου· ἀλλὰ συνεδύσας τὸ ἡρωϊκὸν τοῦτο φάρμακον, τὸ δότον ἀλλως τε, φειδεμένον τῶν μικρῶν περιουσιῶν, δὲν ἐπεβάρυ νεν εἰμή τὰς μεγάλας, μὲ τὴν ἑλάττωσιν τοῦ τέλους πολλῶν ἐδιαδίμων· καὶ ἡμέωρεν οὕτω τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ἀπλοκοίσιν τοῦ φόρου.

Οἱ Ροβέρτος Πήλη ἤγειρε τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ ἀπὸ τηγάνῳ δύο μεγάλων, τῆς συναεισθῆσεως τοῦ καθίκοντος καὶ τῆς συναεισθῆσεως τῆς ἀνεξαρτησίας. Ήτον ἴστορος η κινδυνεύση τὸ πάντα καὶ τὰ πάντα γὰ τολμήσῃ διὰ τὰ ἐπιτύχη τοῦ σκοποῦ, τὸν δόπον ἐνθύμιζε δίκαιον· μὴ παραβλεψώμεν δύμας καὶ τοῦτο, διτὶ εἶχε περὶ τὰς πρᾶξις αὐτοῦ τὸ θάρρος τὸ ἀπὸ μεγάλης περιουσίας ἐκηρυχθεῖσαν. Ἐποιεῖτο περὶ ἑλαγύστου τὴν ἔξουσίαν, οὐδὲ εἶχε χρείαν τοῦ

Αλλὰ τὸ ἀέτωμα τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ βίου εἶναι
ἡ κατάργησις τῶν ἐπὶ τῷ οἰκτρῷ φύρων καὶ ἡ γέ-
νικὴ μεταβολὴ τοῦ ἐμπορικοῦ κώδηκος, ἐν ἀ-
λλήλων τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ κόμματος του, ἐν ὃ τὸ κέρμα του εἶχε χρείαν αὐτοῦ.
Προτείνων τὰς μεγάλας αὐτοῦ μεταρρυθμίσεις, ἔξειρε
καὶ ἐλεγεν, ὅτι ἔνεκα τούτου θέλει ἀποβάλει τὴν ἀρχὴν,

ἀλλὰ προηλαυνεν οὐδὲν ἡττον θαρρεύετερος καὶ ἄγε-
ρωχότερος. Οἱ πρῶτοι πάστις ἀληθείας κήρυκες πέ-
τρωται νῦ φέρωσιν φείποτε τὴν ποινὴν τῆς ἀποστο-
λῆς των καὶ δὲ Ροδέρτος Πήλη, πίπτων ἀπὸ τῆς ἀρ-
χῆς, ἐλεγεν· «Οσάκις ὑπουργοὶ προτείνουσί τι ἀγ-
τιθεῖσιν, κατ' ἐπιφάνειαν, εἰς τὰ προηγούμενα αὐτῶν
φρονίμωτα δί· δὲ δύνανται νῦ κατακριθῶσιν ὡς ἀνα-
κόλουθοι, νομίζω, δτι ἐν γένει συμφέρει εἰς τὸν τό-
πον καὶ εἰς τὴν ἥθικὴν ὑπάληψιν τῶν δημοσίων
ἀνθρώπων, αἱ προτάσεις αὗται νῦ συνεπάγωνται τὸν
ἄγνιστον οὕτως εἰπεῖν αὐτῶν, ἡτοι τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
ἔξωσιν. »

Ἐξώσθη λοιπὸν τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ ἡ πτῶσίς του
ὑπῆρχε θριαμβευτική· Ἀποδημεῖς ὑπὸ τῆς ἐκδική-
σεως τῶν κορυφαῖτων, ἐπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ
ἔλινους; τὸ διπότον ἐδέχθη αὐτὸν μετὰ χαρᾶς ὑπερ-
μέτρου, καὶ πολλάκις ἐφεδύη; ὅτι δὲ, κατὰ τὴν ἐπο-
χὴν ταύτην, ἡ Ἀγγλία ἄπαντα φύεται προσκληθῆ νὰ
ψηφίσῃ περὶ ἕνδεις ἀνδρός, διῆγή φύεται ἐκλεγθῆ διά-
πλειονόψητιας τεραστίας· τοῦτο δὲ καὶ μόνον ἀποδει-
κνύει διόστοιν κολοσσικάν πραγμάτων μεταβολὴν ἐ-
πήγαγεν.

Οι ἀνθρώποι, οἱ σώζοντες τὴν πρὸς τὰ κόμματα λατρείαν, καλῶς ποιοῦσι καταδιώκοντες τὸν ἄνδρα, ὃς ἐλεγε, διὰ τῶν ἀρῶν αὐτῶν, διότι δὲ Πήλη κα- τέτρεψε τὰ κόμματα. Σῆμενον οὖδε Τόρεις, οὖδε Οὐδίγοι ὑπάρχουσιν· αἱ ἀρχαῖαι αὐται ἐπωνυμίαι εἰναι οὖδεν ἄλλο. Ηγγράμματα νεκρά! Θέλουσιν ἄρα γε αναζήσει ποτὲ; δὲν τὸ ζεύδρομεν σήμερον διώς αὐ- δέν ἄλλο εἴναι. Ηθούσιατα Ἱπτοῦντα ἀλλά μη κα- Σίδνειν τῆς ἐποχῆς ἔκεινης.

Ο Ροβέρτος Πήλη πρέπει λατπὸν νὰ θεωρηθῇ ως εἰς τῶν μεγάλων καθαριστῶν τῆς ἀπὸ δύο ἑκατονταε- τηρίδων καθεστώσης ἐν Αγγλίᾳ καταστάτεως πραγ- μάτων· ή ἀριστοκρατίᾳ, ἐννοοῦσα τοῦτο, ἐφαδάζειν ως ἕππος ἀτίθεσσος· ἀλλ' ὁ ἀναβάτης αὐτῆς ητο βα- σιλεὺς, διότι βαρύ ήτο τὸ ἐν αὐτῷ οἰκοῦν πνεῦμα τοῦ

Οὐδεὶς δέλλος ἀνθρώπως ἐπῆγαγε δῆγματα ροβεράτερα εἰς τὸ δεχαῖον αγγλικὸν πολίτευμα, ὅποιον ἔνδουν μὲν αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τῆς πολιτείης, ἐδίδασκε δὲ ἡ παράδοσις. Αὐτὸς κατηδρώιτε τὴν βουλευτικὴν ἐκείνην ἴσοφοπίαν, τὸν ἄρμονικὸν ἐξεῖνον καὶ ἀναπαιτικὸν μηχανισμὸν, ὃς ἐκ τῶν δοπιών ἡ τύχη τοῦ Βρετανικοῦ κράτους ἐφρυμίζετο καὶ ἀπεφατίζετο ὑπὸ δλίγιων ἀλληλοδιαδόχων τὸ χυρῶν ἀνδρῶν, εἰς αἰλουρας πολιτελεῖς ἀπὸ τῶν δοπιών, ὃς ἂπολ ἀνατολικοῦ γυναικωνίτου, ἀπεκλείστο οἱ βέβηλοι. Αὐτὸς κατέφερε τὰς βαθυτέρας πληγὰς εἰς τὸ σύντημα τὸ ὀλιγαρχικόν ἥ, καθὼς ἥθελεν εἰ πει δι εὑρέστερος τῶν ἀντιπαλῶν του, εἰς τὸ Ἐνετικὸν σύστημα. Κατὰ ταῦτα, ἀλλως, ἔβαδιτε τὴν διό τοῦ Πίστη χαραχθεῖσαν ὅδδον, διότι οἱ Τορυκοὶ αὐτοὶ ὑπουργοὶ τοὺς δοποίους, ἔνεκα τοῦ δυόματος αὐτῶν; Θεωροῦμεν δὲ γένει ἀποκλίνοντας ποδὲς τὰς μὲν ἀλλὰ διεπεπάσσοντα.

ἀρχὰς τῆς ἀπολύτου καθερνήσεως, ἀνεδεικνύντο πολὺ^{τάχα} δημοκρατικώτεροι τῶν μεγάλου φιλελευθέρων τῆς Οὐδγικῆς σχολῆς. Οἱ καθαροὶ καὶ γῆντοι Οὐδγιοὶ ἀ-γαπῶσι τὴν μεταπολίτευσιν, χωρίως, διότι ἡ μετα-^{τάξις} πολίτευσις κατέστησεν αὐτοὺς δυοῖς ηδὸν εἶναι· ἀγα-^{πητοῖς} τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὴν γενε-^{λογίαν} αὐτῶν· ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ὡς ἐκ τῆς ἀνατρο-^{φῆς}, συνειθίζουν γὰ λατρεύωσι τὸ ὄνομα τὸ δυοῖσαν θέλουσι φέρει ποτὲ, καὶ εἶναι εἰλικρινῶς καὶ φιλέως τὴν ἀναγκὴν τῆς ἀφοσίωσεως; οὐδέποτε δὲ μεταξὺ α-^{πεκεισμένοι}, δτι, τὸ πολίτευμα καὶ τὸ βασιλεῖον δὲν τοῦ καὶ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φίλων διηκρίζεν ἡ ἡλι-

τρικός ἐκείνος τούδεσμος. δ προεγκλώτας τοσάντας ἐν δόποιον φέύποτε εἰλικρίνως ἐσεβάσθη¹ καὶ εὐλαβῶς προ-
θουσιάδεις καὶ λατρίους ψυχὰς εἰς τὸν Φδέ, εἰς τὸν εξύνησεν, ἔξοριστον ὄντα. Ἀλλὰ ματαιώθης ματαιο-
λόρδον· Γρέυν, καὶ τοσάντας ἔτι προεγκλώτον εἰς τὸν τήτων! Τὸ εὐτελέστερον τῶν συμπτωμάτων ἡ·κετε
λόρδον Ιωάννη Ρούζσελλ.

'Αλλ' ήτον υπουργὸς ἀσφαλῆς. 'Η τράπεζα, τὸ χρηματιστήριον, τὸ ἐμπόριον, πᾶν δ.τι ἔτρεμεν εἰς τὰς γείρας τῶν Οὐδύων; ἀνεθάρψει εἰς τὰς ἑδικάς του γείρας. 'Αείποτε δὲ ἔσχεν ὑπέρ τῶν πράξεών του σύμμαχον μέγαν, τὴν ἐπιτυχίαν ἀλλ'. ἡ ἐπιτυχία δὲν εἶναι τυφλή γαί μὲν, ὑπῆρξεν εὔτυχής, ἀλλ' ἐπράττεν πᾶν δ.τι ήτον ἀναγκαῖον διὰ νὰ δελεᾶσῃ τὴν εὔτυχίαν. 'Η ἀλήθεια εἶναι, ὅτι, εἰςεγόμενος εἰς τὰ πράγματα, εὑρίσκει τὰ πάντα εἰς ἀταξίαν καὶ τὴν κοινὴν πίστιν ἐλαττουμένην, εἰςεγόμενος δὲ, ἄφιε τὰ πάντα ἐν τάξει καὶ τὴν κοινὴν πίστιν ἀνορθωθεῖσαν.

αὐτοῦ ἀντῆχει ἔτι ἐν τῷ βιωλευτηρίῳ. Οἱ τελευταῖοι λόγοι τοὺς ὁποίους ἐνταῦθα εἴπεν, δις ἂν προσθάγετο. τὴν ἐπελθοῦσταν συμφορὰν, ἥταν λόγοι εἰρῆταις καὶ συνδιαλλαγῆς· διότι ἐνότι τὸν περιστογήν/οντα τὴν κοινωνίαν κίνδυνον καὶ ἥτθάνετο, δτι, ὑπὸ τοσούτου φοβεράς κλιδωνιῶσμενος θυέλλης. δὲν εἶναι ἐπιτετραμένον νὰ παιζιμεν μὲ τὸ κόμματα καὶ τὰς πλειονψηφίας, οὐδὲ ἐπειδύμει τοῦ λοιποῦ ἐργοῦ ἄλλο εἰρήτο τὸν κοσμήτορος καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ τῆς Ιδίας πατρίδος. Μήτις ἐποχὴν καθ' ἣν αἱ διάφοροι πῶν θύμων τάξειν κατέβιντανται κατ' ἀλλήλων, καθ' ἣν οἱ ἐμφύ-

Ο Ρεβέρτος Πήλη δὲν ήτον, ως προσίπουμεν, ἄνθρωπος ἀρχῶν, διπέρ δὲν σημαίνει ὅτι ήτον ἄνθρωπος χωρὶς ἀρχὰς, εἰς τὴν συνθήη ἔννοιαν τῆς λέξεως. Ἀλλὰ δὲν μετεωρίζετο μέχρι τῆς φιλοσοφίας τῶν πραγμάτων ὁτι, πέρ πάντων, ἄνθρωπος πράκτικός, θετικός, ἐνεργητικός. Δέν ἐτρύγα τὰς ιδέας εἰμὴ καθ' ἥν στιγμὴν ήσαν ὕψημοι: ἔκραττε πᾶν πράγμα εἰς τὸν καιρὸν του καὶ ἐφάνετο ἔχων τὴν συνειδήσειν τῆς τοιαύτης θετικῆς τοῦ πνεύματος αὐτοῦ τάσσεως μὴ θλιβομένης διὰ τούτο, ἀλλ' ἀπέδιδε τῷ Καίσαρι τὰ τοῦ Κοιτάρος μὲν θυματήν μεγαλοψυχίαν. Οὕτως, διτε διενήργησε τὴν ἴστοπολιτείαν τῶν καθολικῶν, ἀπερήσατο, διτε ἡ τιμὴ ἀπάντας τῆς πράξεως ταῦτης προσήκει εἰς τὸν Φόδον, εἰς τὸν Κάννιγγκα λειτούργοντος τοῦ ἀπηνῆ γαραγτήρα τῶν ἀρχαίων Γαλλικῶν πολέμων, καθ' ἥν εἰς πολέμικη τῆς κοινωνίας δυνάμεις εἶναι φείποτε ἔτοιμοι νὰ ἐφορηθωσι κατ' ἀλλήλουν, καταστρέφουσαι ἐν τῷ μέτω τῆς πόλεως ταῦτης τὸν πολιτισμὸν, ἄνθρωποι, οἷος ἦτορ δο Ρεβέρτος Πήλη, είναι ἀνεκτίμητοι, ἢ δὲ ἀπώλεια αὐτῶν ἀθεράπευτος, Ήτος τοντοῦ Αγγλίαν δὲν δυστρέχει πλέον σήμερον είμηντες καὶ μόνος ἄνθρωπος ἰσχυρός τῶν καθεστώτων πρόμαχος, δο Αδελέ Οδελλιγκτών. "Οταν ἐκλίπῃ καὶ αὐτὸς ὁ βράχος ὁ διαχωρίζον ἔτι τὰ βρέφουσα τῆς πόλης στοιχεῖα, οὐδεμίᾳ ἄνθρωπιν δύναμις θέλει εἶναι ἵκανη νὰ ἀναγκαῖσι τὴν σύρρηξην αὐτῶν, δο Θεός δὲ μόνος γινώσκει τι θέλει προκύψει ἀπὸ τῆς συρρήξεως ταῦτης.

... Q.

Η ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΣΩΛΗΝΩΤΗ ΓΕΦΥΡΑ, ΚΑΙ
Η ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΟΔΟΣ.

Κόδεν. Διέτι περὶ ἐλαχίστου, ὡς φαίνεται, ἐποιεῖ-
το τὴν τιμὴν τῆς ἐπινοήσεως, καὶ δὲν ἔτικα εἰμὶ τὴν
πιάσαιν. Ὅφοντι δὲ αὐτὸς μόνος ἥξεινε νὰ πράττῃ
περὶ τὴν πραγματοποίησιν ἀλλοτρίου ίδειν ἀνεδείκνυνεν
ἀληθῶ; δημιουργικὸν πνεῦμα, καὶ, ἢν αὐτὸς δὲν ἦτον, αἱ
Ιδέαι ἔκειναι θεολογίαι ἐπὶ πολλούς ἔτι ἐνιαυτούς διαμελεῖν
ἀπλακ θεωρίας. Όθεν ἄμα προέκειτο περὶ πραγμάτων,
μεγάλων τὸ θνάτος πρᾶς αὐτὸν ἐπερεπε τοὺς δρθικλιμός.
Αὗτος ἦτον δὲ μέγας διαχειριστής, δὲ μέγας θύντηρ
ὅλιον τῶν οἰλάδων. τῆς διοικήσεως καὶ ἔφερε πάντοτε
εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν ἄπειροι λόουσαν πρὸς τὸ
ἴργαζεσθαι ἵκανοτήτα, μυήμην ἔξισιάν. Οηγαυρὸν δὲ-
πιττήμης ἀκένωτον, ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων αὐτο-

μητον. Και δταν δὲν ἦτον ἐν ἀρχais, ως συνέβαινεν
ἔδη τετραστίαν, διετέλει πάντοτε ὁ ἀπαραίτητος τῆς
κιθερνήσεως οὐμβουλος εἰς ἀπάτας τὰς σκουδιάς
ἐποθίσεις: οὐδὲν τοιούτον ἐπράττετο ἐν ἀγνοίᾳ αὐ-
τοῦ, καὶ ὁ Λόρδος Ἰωάννης: 'Ρούτσελλ ηδόνησε νὰ
εὐχαριστήσῃ αὐτὸν δημοσίᾳ, δίλγα: πρὸ τοῦ θανάτου
σύντονῶν ὥρας (ἐν τῇ περι τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων
συζητήσει) διὰ τὴν ἴσχυρὰν καὶ ἀφιλοκερδῆ συνδρο-
μην τὴν διατήρησην τῆς Ελληνικῆς Δημοκρατίας.

μην, τὴν δοποίαν παρ' αὐτοῦ ἔλαβεν· ὅτο δὲ ἐν Εὔρω-
πῃ ἐν ταῖς μεγάλων τῆς εἰρήνης στηριγμάτων καὶ ἀ-
δικείσπιως συνετέλεσεν εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῆς ἀπὸ
καίνου μετὰ τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου Φιλίππου, τὸν

μετέπειτα εἰς αὐτὴν τὰς σκέψεις του. Θεωρήσαντες ἀνέκαθεν ἀξίους θαυματουροῦ καὶ μεμήσεως τούς χαρακτηρας ἐκείνους οἵτινες ἀνένδοτοι παλαιόντι τρόπῳ τὰ φυσικά καὶ τὰ τυχαῖα ἐμπόδια, κρήνομεν ὁρθῶς γάρ πειραγράψιμους ἐν συνόψει τὰ σκούδαιοτέρα ἐκείνων τὰ δποῖα κατώρθωσε νά νικήσῃ ἡ ἀκατανόητος ἐπιμονὴ καὶ εύρυτα ταῦ ένδοξου τούτου μηχανικοῦ.

Μεταβάς εἰς τὴν νῆσον Ἀγγλεσέην, ἐβίετε κατέναντι τὰ ὑψηλὰ καὶ χιονοσκέπαστα ὅρη τῆς Συνδόνης, εἰς τὰς πλευρὰς τῶν ὅποιων ἐπρόκειτο νὰ διαγραφῇ ἥ ἐλικοειδῆς σιδηρᾶ δόδες, έαν ποτὲ δὲν ἔθεωρετο προτιμότερον γὰρ τουπειθῶσι τὰ ὅρη αὐτά.

Πρὸ τῶν ποδῶν του ἔκειτο ὁ πορθμὸς τῆς Μεσάνης μῆκος ἔχων ἐπέκεινα τῶν δάδεκα μιλίων; ἐντὸς τοῦ δποίου εἰςερχόμενα τὰ θύματα τῆς Ἰρλανδεῖς Θαλάσσης καὶ τοῦ στενοῦ τοῦ ἀγίου Γεωργίου, καὶ συνθλιβόμενα μεταξὺ δύο ἀκτῶν ἀποτόμων καὶ κομητῶν, ταράττονται ἀδιακόπως.

Τό μέρος τοῦ πορθμοῦ ἐφ' οὗ ἐπρόκειτο νὰ ὑψωθῇ γέφυρα, εἶναι στεγούτερον δὲν τὸν ἄλλων ἐπομένων ὅλαςσα εἰσέργεται εἰς αὐτὸν μετὰ τοσάντης δρμῆς, ὡστε τὰ μικρὰ πλοῖα μόλις ἀντέχουσαν εἰς τὸν σάλον τοῦ ρεμάτος. Ἐκτὸς τούτου διέμοι πνέοντες λαύροι ἀπὸ πάτης κορυφῆς δρους, καὶ ἀπὸ πάσης στεγιωποῦ, ἵπαντιαζούσι καὶ συγχρόνονται μετὰ τοσάντης δρμῆς, ὡστε καθίσταται εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνος ἡ διάβασις τῶν πλοίων.

Διεξοδικὴ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς θεωρίας ὑπὸ τῆς διποίας χειραρχιῶν τοῦ κύριος Στέφενσων, ἐφθασσεν ἐπιτυχῶς εἰς τὸ τέλος τῆς ὑπερρρυοῦς ἐπιχειρήσεως του, χωρὶς νὰ παραβῇ κανέναν τῶν ὅρων τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου. Ἀρχεῖν νὰ εἴπωμεν δὲ περὶ τὸ τέλον τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου, τρεῖς μέγισται ὀπτιμάκαι, ἐστολισμέναι μετὰ σημαῖῶν πολυχρόνων, ἀνεχώρησαν συγχρόνως ἀπὸ τῆς Βαγγόρας, ἔχουσαι δῦηγόν αὐτῶν τὸν Κ. Στέφενσονα. Μετὰ δὲ τριάκον-

Αλλά, παρά τὰς δυσκολίας τοῦ ἀέρος, τῆς γῆς,
καὶ τοῦ θεατοῦ, ἀλλη τις πολὺ δεινοτέρα προερχομέ-
νη ἐκ σποτεγείου οὐχ ἔττον δυσκαταμάχητον, ὅνομα-
ζομένου *εἰς Ναυτικὸν διεύθυντήριον*», παρέλιε τά
συγέδια τοῦ Στεφενσῶνος.

Κατὰ τὸν πρῶτον ὅρον τὸν ἐπιβληθέντα εἰς τὴν ἐπιστήμην ὃπο τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ πολέμου, ἡ ὁδὸς ήτις ἐπρόκειτο νὰ συνδέῃ τὰς δύνας ἀκτάς, ἐφεπει νὰ κατασκευασθῇ ἔκατὸν πόδιας τούλαχιστον ὑπερόπιν τῆς θαλάσσης.

Τὸν ναυτικὸν δεινούντηριον ἐπέβαλε καὶ δεύτερον
δόρον διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζεται ή διάβασις τῶν πλοιών,
ἀπτηγγέρειται τὴν χρῆσιν, κατὰ τὴν οἰκοδομὴν, παντὸς
εἶδους συστήνων καὶ στηλωμάτων.

Κατά δὲ τὴν θεοτέσσαν εἰκόνας προσεγγίζει καὶ

πάντα της ιερής πόλης, από την οποία, εργάζεται η γεφύρας οίκοδομής ἐπρεπε ν' ἀρχίσῃ καὶ νὰ προχωρήσῃ ἀπὸ πηγὴ μένη, οὕτως εἰπεῖν, ἵνα τὸν ἄρα, ἔνεῳρετο ἀπολύτως ἀνυπέρβλητος, ὃν^τ δὲ λωγά τῶν ἐπιστημόνων, ὁ Κ. Στέρενσων δὲν ἤψυχης· μετὰ πολλὰς καὶ μυκρὰς μελέτας ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἑταίριαν σχέδιον γεφύρας μεγαλοπρεπεστάτης, στηριζόμενης ἐπὶ δύο ἡμίδειών πινθηρῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶχον καθ' ὅλα ἐπίσης τὰ μέρη των τὸῦ ὄφου τῶν ἑκατὸν ποδῶν τὸ ὄποιον ἀπήγησε τὸ ναυτικὸν διεισθυντήριον, δὲ δύχος αὐτῶν, ἐμποδίζων τὴν ἐλευθέρων τοῦ ἀνέκου πνοήν, ἥθελε καθιστᾶς ὑραδυτέραν τὴν κίνησιν τῶν πλοίων, τὸ σχέδιον ἀπεβίβη.

‘Η ἀπροδόκητος αὕτη ἀπαίτησι, καθ' ἦν τὸ ὄφος τῶν ἔχατων ποδῶν ἐπρεπε νὰ διατηρηθῇ τὸ αὐτὸ καθ' θέλησι τηγ ἔκτασις τοῦ πορθμοῦ, ἵματαιώσε πάσταν ἐλπίδα κάτων τοῦ δακτύλου. Απεδείχθη δὲ ἐπὶ διος ὁ σω- λὴν δύναται νά λυγισθῇ κατὰ δεκατρεῖς δακτύλους, χωρὶς διόλου νά ἐπισύμβῃ κίνδυνος. Παρατηρήσει

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 23. (1)

ὅμως δι: τὰ βίρη τῶν δοτίων ἔγεινε χρῆσις κατὰ
τὰς δοκιμὰς, εἶναι τούς ἀνώτερά ἐκείνων ἄντα θέ-
λουσι διαβάσσειν συνήθως διὰ τῆς γεφύρας.

Ἐγώ ἐγίνοντο αἱ δοκιμαὶ αἵται, ὁ Κ. Σιέφερσων
ἐκήγνυε μόνος τὸν τελευταῖον ἥλον ἐντὸς τῆς σωλῆ
νωτῆς γερύρας; ἥλον σύμπληγχοῦτα τὸν ἀριθμὸν τῶν
δύο ἑκατομμυρίων!

Περὶ μεσημβρίαν, ἀλλ οὐειρά ἀτιμαχῶν αἰτινες ἐφερον διακόσιους τόνους γαιανθράκων, καὶ ὕδηγουν τριάκοντα ή τεσσαράκοντα ὄχηματα περιέχοντα περὶ τους 700 ἀνθρώπους, διηλλούς βραδυποροῦσα διὰ τῆς γεφύρας.

Αἱ τελεύταιαι τριχυμέναι ὑπέδεκαν πότον δ σωλήνη
ἀντέγει καὶ εἰς τὴν σφραγίδοτέραν θύελλαν· εἶναι δὲ οὐ
βασιν ὅτι θέλει γενεῖ ἐπι μᾶλλον περιεσθεῖ, ὅταν ουν
θελῇ καὶ μετὰ τοῦ ἄλλου σωλήνας· ἐπειδὴ οὐ δύδε,
οὐς εἴπομεν, ἔγενετο διπλῆι διὰ νὰ μὴ συναντῶνται
καὶ συγκρύωνται αἱ ἀμάξαι.

Πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ κολοσσαίου τούτου ἔργον
καιτηναλόθησαν τέταρχοί ἐτη. Τὸ δὲ διομα τοῦ μη
γκνεκοῦ Στεφεντῶνος ἐγράψη διὰ χερακτῆρων χρυ
σοῦ. ἐπάνω τῇ; εἰςδόδυ τῆς συλληνωτῆς γεφύρας, τὴ
διπλαῖν αὐτός ἐπενόθης καὶ ὠκοδόμητε τὸ μεγαλούρ
γηρα τοῦτο ἄρκει μόνον νὰ καταστῇσῃ ἀθάνατον το
διομά του.

Αλλὰ καὶ δόλου ἔργου οὐχ ἡτον κολοσσίου πρόκειται γά τι γίνη ἐναρξεῖς κατὰ τὴν Ἐσκερίεν Εὑρώπην μετόπινα ἔτη, η Γαλλία, η Σαχαρίδια καὶ τοῦ Πεδεμονίου ή πρωτεύουσα, θέλουσι ουγκωινῶνει δι' ὅδου ὑπογείου, ητις θέλει διέρχεσθαι διά τῶν ἐγκάτων αὐτῶν τῆς γῆς.

Βέλγος τις μηχανικής, Μάρκος ονομαζόμενος, συνέλαβε τὴν τολμηροτάτην ιδέαν τοῦ νὰ τρυπήσῃ τὰς "Αλπεῖς, καὶ νὰ κατασκευάσῃ ὅπ' αὐτᾶς δόδον, ἵνα θέλει διέργεσθαι ὑπὸ τὰς ὑψηλοτέρας καρυράς τοῦ δρόμου". Σαφή, μία τῶν ὅποιων ἔχει ὕψος 4,850 ποδῶν.

δῶν! Οὐτεις, οἱ ἐργάται, αἱ αμαξαι, οἱ δεσμάται αὐτοῖς, θέλουσι περιφέρεσθαι ἐντὸς ἀνηκόντων βάθους τῆς γῆς.
Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσχωρῇ εἰς τοσοῦτον βάθος ἢ ἀναγκαῖος ἀήρ πρὸς μακροῦ τῶν ἔργων, θέλει εἰσιθῆται ἀπὸ τῆς μῆτρος ἄκρας τοῦ ὑπαγένου διὰ μέσων τεγχητῶν. Ἡ δὲ μηχανὴ δί τῇ θελεῖ γενεῖ ἡ ἀνακταρῇ εἶναι ἀκλονετάτην, καὶ θέλει κινεῖσθαι ὑπὸ τοῦ φεύγατος τῶν παραρρέοντων ἕνεκίων.
Κατὰ τὸν μεγαλύτερον διαυμέτρον ἐντὸν τῷ πλάνῳ

Κατα τας γεννημένας ορκίμας, εκάστη των δύο μηχανῶν αἵτινες θέλουσιν ἐργάζεσθαι κατὰ τὰ δύο ἀκραὶ τῆς ὑπονόμου, θέλει ἀνασκάπτει 22 ποδῶν βάθος καθ' ἡμέραν· ἡ ἄλη δὲ ἀνασκαφὴ θέλει περιττώθεντος τεσσάρων ἑταῖρων.

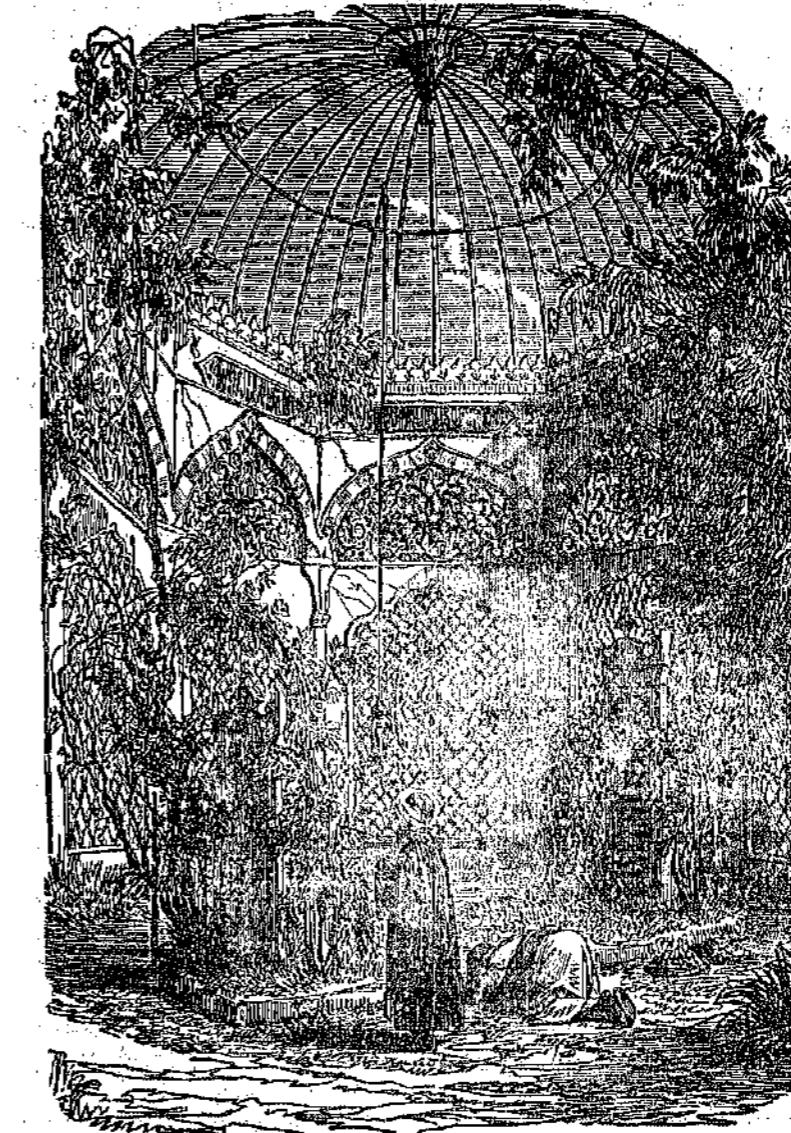
(1) Τὰ διηγήματα τοῦδε δὲν είναι σύντομον, οὕτω μετάφραστος· δι. Ε. ἐν Διαβούλων Καροκής θέλειν δινομάσει αὐτὸν ποικιλούμβοτος· νεοχρυσές ἡ ἀλλιας ποι. ήμετ; δὲ ἐπικαλύπτει ἀπλαΐς ριχτῶν, δὲ μικρὴ είναι ἡ ἀπερούτη ή αυγκειμένη ἐξ Παλλήνων καὶ Οὔραμάν. Διτ. ἔγγραμμα

Μετά τας μηχανάς θέλει γενει χρήστις των συνήθων εργαλείων, διά νά ανοιχθῇ πλειότερον ἡ μπονοκόμος, καὶ νά δοθῆεις αὐτήν πλάτος μέν 25, ὑψος δὲ 19 ποδῶν.

Καὶ ἡ μὲν πρὸς κατασκευὴν τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου ἀπικούμενη διατάνη θέλει ἀναβῆ μέχρις εἰκόσιν ἑκατομμυρίων δραχμῶν, αἱ δὲ ἐργασίαι ἀργονται ὅποιαν οὐκα.
N. Δ.

(1) Τὸ διηγήμα τοῦτο δὲ εἶναι σύντομον, οὗτος μετάφραστος
δι' ἡμέρας, ὃ μὲν Καραϊς ἔθελεν δυνάσθει αὐτῷ ποικίλουσθετος, τεθυγατῆς
ἡ ἀλλοι ταῖς ἡμέραις δὲ τοιχαλούσης ἀπλάτης φάστης, ἀς μικρῇ εἶναι
ἡ ἐπιτροπὴ ἡ συγκεκριμένη ἐξ Παλλήνων καὶ Οἰνόματῶν. Αἱ τρυγούμενα
ἐν ταῖς ἀγαραράσμασι υπὸ τοῦ "Ἄγγελου συγγραφίου" ξυναντεῖς ἀληθεῖς
βίβειοισιν δρᾶς δεῖται τὰς γράφομεν, συνέκεντον πραγματικῶντα
καὶ δι πάνδη μεμερτύρηκα, καὶ ἀληθινὴν δοτεῖν ἡ μαρτυρία αὐτοῖς.

(2) Παρακαλῶ τὸν ἀνάγνωστην νῦν μὴ σπεύσον τὰ μὲν λατεράριν, διός μὲν κατέκρινεν ἄλλοτε εἰς τὰ διὰ Παρισίους περιπλανεῖτον τοῦ Τορένη, ὃ πρὸ τούτου ἐτών δολοφονηθεὶς ἦν Αἰγαῖος Η. Ν., πρὶν μάθῃ τι εἴποι αἱ βαυαρίδες. Ἀμα δὲ ἀποχής φύσος μου μὲν ἔχουσα παραγγελμάτην νῦν μὲν φύσοις δύναμιν βαυαρίδα, ηὔποντα τὸν πῖνον τον καὶ σχέδιον θερόν με ἔρωνται δρομιδος. Τίδε καὶ Επαύλη νῦν τὸν τελετουργὸν διτί βαυαρίδας (βαυαροίσσες) δινομάζουσι εἰς Γαλλίαν, δχι τὰς κομψὰς κυρλας αἰτεῖνες, συντέφεοτ τὴν δρα. ἐκεῖνην εἰς τὸν καρπιτωλεῖον, ἀλλὰ τὸ γένος ποὺν τὸ δικούσιον ἴστρηδο μετ' ἀλλογινού τὸν λάρυγγά μας.

To Mayoileioy τῆς Βαλιδέ

— Ἰα, Ἰα, δι' οὐτὸ δέν ἔχουν τὸ σύνταγμα,
οἵκιδιν τὰς πόλεις, ἑωσοῦ ἐπὶ τέλους εὑρῆς ἐκέγνη τὴν
ὅπως τὸ ἐνοροῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς δοκούδοτοις
ἔποιαν. Λητεῖς ὁ τρόπος οὗτος εἶναι μάλιστα καὶ
ἐγχύρος τῶν ἀριθμῶν κάνεις δὲν ἀγαπᾷ τὰ μετρημέ-
να, δῆλος τὰ θελουν ὅμετρητα. Ἐν τοιούτῳ, δι' αὐ-

— Τί λέγεις, ἀδελφέ; ἔχουν σύνταγμα, καὶ ἡ πημονῶμεν τὸ προσκείμενό μας; ἀς προσβάλλεται εἰς πιθμούς δεν τέχουν εἰς τὰς οἰκίας των; τὴν οἰκίαν μου.

Ο φίλος μου ήταν ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἵτις ἀπὸ με
νεζ ἔχουσι τὸν χαρακτῆρα φυγρὸν καὶ σιωπηλὸν, καὶ
οἱ δύο οἱ, διατηροῦντες ἐπὶ πολὺ τὰς ἐντυπώσεις, τὰς
ὑκοδάλπουσι· καὶ τὰς ἀισχωγονοῦσιν, ὑπτιώς εἰπεῖν,
προσκολλημένοι μὲν ἐπιμονῇ ἀδιάτειστον εἰς τὰς ἴδεας
καὶ τὰ αἰσθήματά των.

· Ἀφοῦ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἤρχισαμεν νὰ θερμαινόμε-
θα καὶ νὰ κολλάμεν ηδονικῶς τὰ χεῖλη μας εἰς τὰ
χεῖλη τῶν πτερύγων τῶν βυζαρίδων μας, διη-
γύνουμεν καὶ τὸν εἶπον, Ἰωάννη μου, τὸν μῆθον τοῦ ἀ-
προμα-
τῆς ἡ
μόσυνο
χαλικα

ριμοῦ: 23. Κατακαίσαι ἀπὸ τῆς ἐλεύθεραν, νὰ τοῦ
ἀκούσω. **έχουν**

— Αν περιμένεις μέθον, μὲν ἀπεκρίθη, Οὐδὲ εὑρέθης
ἀπατημένος διότι ἡ ἱστορία μου εἶγε καθ' ὅλην λη-
πίαν ἀληθεύεται, καὶ τὸ πολὺ πολὺ ἥπιτορει νὰ δώσῃ
μὲν

ἀπορεύεται τοιούτην παραγόντας. Καθὼς γένεται | Τὸ

αφορμήν εἰς ταύτην, οὐν παρατηρήσεις πάνω, περι-
ρεις, ἐπασχα ἀλλοτε σφοδράν ἡμίκρανίαν, ἡ δόπια ἐν το-
ἐνθυμεῖται ἐνίστε καὶ σῆμερον τὸν ταλαιπώρον μου τοῦ πλευρ-
έγκεφαλον. Ὅταν ἔρχεται ἀδυτῶπτος καὶ διακό-
πτη τὸν ὕγκον μου, ὅταν δὲ ταραχῇ τῆς νυκτὸς πα-
ραλύῃ τὸ ἄπειρον ἔκεινο πλῆθος τῶν λεπτῶν ἴνων τὰς
παντακάδεις ἀνατομής, μεταξὺ διαδίκτων διδύλων ἀ-
γάθων

οποίας η Ιετρική συνομιλεῖ νέφρα, ελλειψεῖ όλου ο-
νόματος ἀχριθεστέρου, ή ζωή καταγάπτει ἀνυπόφορος
Πρὸ ἐνδός διους ἐπέστρεφα ἀπὸ τὸ Λούγδουνον
εἰς Παρισίους ἀπηυθυνεῖος, κεκοπισκώς, ἔκοιμηθη
εἰς Ἀβαινην, ὅθεν ἐμελλε νὰ ἀναχωρήσω περὶ τὴν
4. τῆς αὐγῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαλ-
λίας. Οραιοτέρα διατέθεστις δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὰ
ταξείδια, δι' ἐκείνους οἵτινες ἀγαποῦν τὰς νέας καὶ
ἀπροσδοκήστους συναντήσεις, τὴν ποικιλίαν τῶν
ἀντικειμένων. Ἀλλὰ νὰ σηκωθῇ τις πρὸ τῆς αὐγῆς,
ν' ἀφῆσῃ τὴν ζέστην του διὰ νὰ ἐμβῇ εἰς παγωμέ-
νην ἄμμαζαν, ν' ἀποτελείσω τὴν νύκτα του ἐντὸς
τῆς κυλιομένης ἔκεινης φυλακῆς, τοῦτο εἶναι κατ'
ἐμὲ ή δεινοτέρα τῶν βασάνων εἰς τὰς ὀπίσσεις ὑπό-
κειται τὸ ἀνθρώπινον γένος. Χρειάζεται ἡραϊσμός!

Εσηκώθη, ἐνδύθην γρήγορα, γρήγορα, ἐπλήρωσε τὸν ξενοδόχον, ἐπεριτύλιξε τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν λαιμὸν μου μὲ διπλᾶ καὶ τριπλᾶ μαγδύλια, καὶ ἐζάρωσε εἰς μίαν γυνίαν τῆς ἀμάξης, ἢ ὅποια μόνον ἐμὲ εἶχε κάτοικον. Η μάστιξ ἐκρότησε, καὶ ἡ ἀμάξη ἀνεχώρησεν ὡς ἀστρακῆ. «Αν καὶ εἶχα τοὺς πόδας φυλρούς, τὴν κεφαλὴν πάρχουσαν, τοὺς στόμαχον βαρύν, καὶ πρὸ πάντων ἀνατριγύδοματα νευρικὰ, ἐπροσπάθησα νὰ κοιμηθῶ. Μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας τὰ ἄλογα ἐστάθησαν, ἢ θυρὶς ἤνοιξε, καὶ τί δυστυχία, εἴπα κατ' ἔμαυτόν μου κάποιος οὐδιαβή εἰς τὴν ἄμαξαν!» καὶ ἐστέιλα πολλάκις μὲ τὸν γυνῶν μου τὸν νεοελένοντα εἰς τὴν κατάραν τοῦ Ἀγνα καὶ τοῦ Καΐάρα.

Πόδες ἐλαφροὶ ἐπάτησαν εἰς τὴν ἄμαξαν· ἡ θυρὶς
ἐκλείσθη, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους ἐμάντευσα
ὅτι δὲ νέος σύντροφός μου ἦτον κυρία. Ἡ ἔμφυτος
μάλιστα φοτὴ τῶν εἰκοσιτέντες μου χόσιων μὲ εἶδο-
τοίσεν, διτὶ γείτονα δὲν εἶχα εἴτε τὴν γεφοντικήν
ἥλικίαν, εὔτε πρώσωπον δυσειδές. Ἡ ἴδαι μου αὐτὴ
προσῆλθεν, ἀν Θέλης, ἀπὸ προφητείαν, ἀπὸ προειδήμα,

της; Φχντδσου ἐν τοσούτῳ τὴν ἀνοησίαν μου ἡ τόση της πεισματικής προσέβαλε τὴν φιλαυτίαν μου καὶ εὐθὺς ἐξήπλωσα ὑπερφράνως τοὺς πόδας μου, ἐσταύρωσα μὲ τινὰ χειστρέπειαν καὶ σχέδον μὲ καταφρόνησιν τὰς γειράς μου, καὶ ἔκλεισα τοὺς δέθαλους, ὃς νὰ πεπένθηται ἀπὸ ὑπνου.

"Οταν κατέβηκε εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν, ἔχασε ἀπ' ἐμπροσθέν μου τὴν κυρίαν, ἡ οποία κατ ἀρχὰς μὲν μὲ εἶχε φανεῖ ὡραία, ἐπειτα δὲ ἀνυπόφορος ἀνέβημεν εκ νεου εἰς τὸ δρυμό, ὃπου εὑρήκαιμεν καὶ νέας συντρόφους μίαν ξανθή, Γερμανίδα, πολλὰ ἔμπειρον, ὃς ἀπεδείγθη ἀπὸ τὴν διαίλογη της. εἰς τὸ

Ἐπεὶ δημιύειν ὥραν, ἐγὼ μὲν ἐτιώπων σιωπήν βα-
θυτάτην, ή δὲ κυρία ἔκάθητο φυλακισμένη ἐντὸς τῶν
μεταξωτῶν της. Ἀλλ' ἔταν ὃ ἡλεῖς ἔφερε τὰς πρώ-
τας ἀκτίνες του εἰς τὸ δεσμωτήριόν μας, ἐπτρέψα, μὲ
δῆλην μου τὴν φάνημένην ἀδιαφορίαν, τοὺς ὄφθαλμούς
πρὸς τὴν γειτόνισσαν μου. Ἰδιαὶ ὅτι τὰ ἐνδύματά της
ἡσταν πλουσιώτατα, ἡ μηλωτή της λαμπρά, καὶ τὸ κρή-
δεμνύν της, τὸ ὄποιον ἐφρόντιζε νὰ κατεσήσῃ πυκνό-
τερον· διὸ νὰ μὴ τύχῃ καὶ τὴν θάλα, λεπτοτάτην καὶ
τατκευῆς. Ναὶ μὲν παρετήρησα δι' αὐτοῦ δύω χείλη
ρροδόχροα, καὶ τὴν φλόγα ὀρθαλμῶν μαύρων ἀλλ' αὐ-
τοῖς ἡσαν αἱ μύναι περιέλαβον αἱ μου ἀνακαλύψεις. Ὁσῳ δὲ
προχώρει ἡ ἡμέρα, τότων τοῦξαν ἡ ζέστη, καὶ ἡ ἀτμο-
σφέρα τῇς ἀμάξῃς κατήντα ἀνυπόφορος. Ἡναγκάσ-
θη λοιπὸν ὑφραιώσῃ τὸ κρήδεμνον, καὶ μετ' ὀλίγον
νὰ ἐκτείνῃ τὴν κειρά της διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὸ πτεράλυρον.
Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, μετὰ ματαίας ἀναβολᾶς, ἀπεμάκρυνεν
δὲ αἱ τὰ σκεπάσματα τοῦ προσώπου της, καὶ ἐφάνη
εἰς τὰς δύνεις μου ὅπως τὴν ἐπλασεν ὁ θεός. Τὸ πρό-
σωπόν της δὲν ἦτον οὔτε ἀνηγρώτατον, οὔτε ἐντελέ-
στατον· αἱ παρειαὶ της ἡσαν ὡχραὶ, λεπτὴ καμπύ-
λη κοκκινωπὴ ἐσχηματίζετο ὑποκάτω τῶν ὀρθαλμῶν
της· τὸ χρῶμά της ἦτον λευκόν, οἱ ὄφθαλμοί μεγάλοι
καὶ ἵλαροι, εἰς δὲ τὸ θελκτικώτατον πρόσωπόν της
ἐφύπνετο ζωγραφισμένη· ἡ μελαγχολία τῆς φυχῆς καὶ
ἡ μελαγχολία τῶν φυσικῶν παθημάτων ἀλλά καὶ αἱ
έλλειψεις της ἡσαν ὡραῖαι· τὸ πλιτύτατον μέτωπόν

Όποια λαμπρά συζητήσις! Είς μάτιν φίεται να παρενέργω και έγιν μίαν λέξιν εἰς τὸν μονόλογόν του· δ φλύαρες μου, ἀλλάσσων μέτωπον μὲ ἀξιοσημείωτον ταχύτητα, μετέβαινεν ἀπὸ τὴν βευτὴν εἰς τὰ ὀστέρ

Ἐδοκίμασες ποτέ ου, φίλε μου, τὴν ἐσωτερικήν ἐκείνην ἔκστασιν, τὴν ὅποιαν προξενεῖ ή παρουσίᾳ ἀντικειμένου διεγέρεσθαι; συμπάθεικν, ἔκστασιν δυσάδειξα, καὶ ἀπὸ τὸ παττοκύδωναν εἰς τὸ καλειδοσκόπιον. Ἡ μαυροφόρος δρως γειτόνιστά μου ἐμενε πάντοτε σιωπηλὴ, ἀκίνητος καὶ συνεσταλμένη.

— Τριβούτι, εἶπεν ὁ γέιτων μου ἐν τῷ μέσῳ τῆς συνομιλίας, δὲν θὰ διατηρεστέο διάφανός μου αἱ τὸν ἔγγονονα δίλγον μὲ τὸ περίφημον γλυκὸν περὶ τοῦ δόκιού μεώβιλης πρὸ δίλγου. Ἡ κυρία, (ἐνός της Γερμανίδα) Θὰ είναι βεβαίως ἔξαιστη, ἀνὴρ πρᾶξης της διοιδάνη τὴν θεωρίαν της.

Καὶ μὲν ἔργισε βλέμμα προκλητικὸν τὸ δοκίον ἐφαί-
νετο διὰ ἑλεγεν· ἀποκρίσου με.

— Δέν ὁμιλίαλλο, ἐπρόσθετο μὲν ἡδος ψυχρὸν,
ὅτι τὰ γλυκύνυματα τῆς χειλίας εἶναι τιμόντι ιεραῖσι·
πλὴν διὰ νῦν τὰ κρίνω, δὲν ἀμπορῶ, κατὰ διατυγίαν,

ἡ φιλαυτία τῶν ἀνθρώπων κρίνει πάντοτε περὶ τῶν γὰ μεταχειρισθῶν τὴν γενεῖν μου. Καθὸ φιλάσθενος ἄλλων, κατὰ τὴν ἐπικυρίαν τὴν δόποιαν ἔχει τοῦ νὰ καὶ ἀδύνατος, εἴμαι καταδικασμένος τὰ ψυλάττω αὐτέρωνται πρὸς αὐτούς· ὅτανίς μᾶς περιποιοῦνται, στηριζόταχι δίσταν, καὶ ἂν ποτε ἥθελα τὴν πάρα μᾶς ὑπηρετοῦν, μᾶς καλακεύουν, εἴται ἀξιάλογοι, ὅτι... ἀλλούσιον τί δοκιμαζῶ.

“Η αἰωνιλή κυρία συνέστειλε τὸ κρίθεανόν της εἰς τὸ παραμικρόν, γίνονται παξάλογοι, γελασί, βθελούσι.

